

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Alicja Sołowińska (spr.)

Sędziowie: SA Dorota Elżbieta Zarzecka

SA Teresa Suchcicka

Protokolant: Agnieszka Charkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie 26 września 2017 r. w B.

sprawy z odwołania (...) Spółki z o.o. w S.

przy udziale zainteresowanych: K. K. (1), T. G., Z. L., B. M., M. M. (1), P. P., W. W. (1), A. K., A. R. (1), M. K., P. R., P. S., L. P., I. P. (1), E. F., syndyka masy upadłości (...) (...) + H. + B. + (...) Spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w O. oraz (...) Sp. z o. o. we W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, wysokość podstawy wymiaru składek i ustalenie płatnika składek

na skutek apelacji (...) Spółki z o.o. w S. oraz zażalenia syndyka masy upadłości (...) (...) + H. + B. + (...) Spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w O.

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 9 grudnia 2016 r. sygn. akt IV U 6370/14

I. **oddala apelację,**

II. **oddala zażalenie,**

III. **odstępuje od obciążania (...) Spółki z o.o. z siedzibą w S. kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego i syndyka masy upadłości (...) (...) + H. + B. + (...) Spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w O. za II instancję,**

IV. **przyznaje radcy prawnemu B. Z. – kuratorowi (...) Spółki z o.o. z siedzibą we W. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych, powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia i nakazuje wypłacić tę kwotę ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Olsztynie.**

SSA Teresa Suchcicka SSA Alicja Sołowińska SSA Dorota Elżbieta Zarzecka

Sygn. akt III AUa 175/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 i 3, art. 38 ust. 1, art. 4 pkt 2a, art. 6 ust. 1 pkt 1 i 4, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 1 i 2, art. 18 ust. 1 i 3, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) oraz art. 81 ust. 1, 5 i 6, art. 85 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jedn. Dz.U. z 2008 r., Nr 164, poz. 1027 ze zm.), art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 674 ze zm.), art. 9, art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. z 2006 r., Nr 158, poz. 1121 ze zm.):

1. **decyzją nr (...) z dnia 3 czerwca 2014 r.** stwierdził, że **K. K. (1)** z tytułu wykonywania umowy zlecenia w (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.:

- podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 1 marca 2012 r. do dnia 31 maja 2012 r.,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe i wypadkowe wynosi za: marzec 2012 r. – 0,00 zł, kwiecień 2012 r. – 855 zł oraz maj 2012 r. – 656,25 zł,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi za: marzec 2012 r. – 0,00 zł, kwiecień 2012 r. – 737,77 zł oraz maj 2012 r. – 566,28 zł.

2. **decyzją nr 93/Pod/w/2014 z dnia 12 sierpnia 2014 r.** stwierdził, że **I. P. (2)** z tytułu wykonywania pracy w (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.:

- podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu umowy zlecenia w okresie od dnia 3 kwietnia 2012 r. do dnia 30 czerwca 2012 r.,
- podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik w okresie od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 8 marca 2013 r.,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe i wypadkowe wynosi za: kwiecień 2012 r. – 0,00 zł, maj 2012 r. – 1.402,50 zł, czerwiec 2012 r. – 1.612,50 zł, lipiec 2012 r. – 1.690 zł, sierpień 2012 r. – 2.001,60 zł, wrzesień 2012 r. – 1.700 zł, październik 2012 r. – 1.830 zł, listopad 2012 r. – 1.800 zł, grudzień 2012 r. – 1.700 zł, styczeń 2013 r. – 1.650 zł, luty 2013 r. – 1.700,80 zł, marzec 2013 r. – 1.844 zł,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi za: kwiecień 2012 r. – 0,00 zł, maj 2012 r. – 1.402,50 zł, czerwiec 2012 r. – 1.612,50 zł, lipiec 2012 r. – 1.690 zł, sierpień 2012 r. – 2.001,60 zł, wrzesień 2012 r. – 1.700 zł, październik 2012 r. – 1.830 zł, listopad 2012 r. – 1.800 zł, grudzień 2012 r. – 1.700 zł, styczeń 2013 r. – 1.650 zł, luty 2013 r. – 1.700,80 zł, marzec 2013 r. – 1.844 zł.

Płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych ubezpieczonej za okres wskazany w decyzji jest spółka (...) sp. z o.o. z siedzibą w S..

3. **decyzją nr 100/Pod/w/2014 z dnia 11 lipca 2014 r.** stwierdził, że **W. W. (1)** z tytułu wykonywania pracy w (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.:

- podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu umowy zlecenia w okresie od dnia 7 maja 2012 r. do dnia 31 czerwca 2012 r.,
- podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik w okresie od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 8 marca 2013 r.,

- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe, wypadkowe i Fundusz Pracy wynosi za: maj 2012 r. – 0,00 zł, czerwiec 2012 r. – 1.061,25 zł, lipiec 2012 r. – 1.500 zł, sierpień 2012 r. – 1.500 zł, wrzesień 2012 r. – 1.500 zł, październik 2012 r. – 1.500 zł, listopad 2012 r. – 1.500 zł, grudzień 2012 r. – 1.525,20 zł, styczeń 2013 r. – 1.802,40 zł, luty 2013 r. – 1.717,60 zł, marzec 2013 r. – 1.699 zł,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi za: maj 2012 r. - 0,00 zł, czerwiec 2012 r. – 941,75 zł, lipiec 2012 r. – 1.331,10 zł, sierpień 2012 r. – 1.294,35 zł, wrzesień 2012 r. – 1.294,35 zł, październik 2012 r. – 1.294,35 zł, listopad 2012 r. – 1.294,35 zł, grudzień 2012 r. – 1.316,09 zł, styczeń 2013 r. – 1.555,29 zł, luty 2013 r. – 1.482,12 zł, marzec 2013 r. – 1.466,06 zł.

4. **decyzja nr 91/Pod/w/2014 z dnia 6 czerwca 2014 r.** stwierdził, że **M. M. (1)** z tytułu wykonywania umowy zlecenia w (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.:

- podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 1 grudnia 2011 r. do dnia 29 lutego 2012 r.,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe i wypadkowe wynosi za: grudzień 2011 r. – 0,00 zł, styczeń 2012 r. – 1.312,50 zł, luty 2012 r. – 1.552,50 zł,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi za: grudzień 2011 r. – 0,00 zł, styczeń 2012 r. – 1.132,55 zł, luty 2012 r. – 1.339,65 zł.

5. **decyzja nr 140/pod/w/2014 z dnia 10 lipca 2014 r.** stwierdził, że **M. K.** z tytułu wykonywania umowy zlecenia w (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.:

- podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 12 maja 2012 r. do dnia 31 lipca 2012 r.,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe i wypadkowe wynosi za: maj 2012 r. – 0,00 zł, czerwiec 2012 r. – 802,50 zł, lipiec 2012 r. – 1.144,87 zł, sierpień 2012 r. – 367,50 zł,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi za: maj 2012 – 0,00 zł, czerwiec 2012 r. – 692,48 zł, lipiec 2012 r. – 987,91 zł, sierpień 2012 r. – 317,12 zł,

6. **decyzja nr 137/Pod/w/2014 z dnia 10 lipca 2014 r.** stwierdził, że **A. K.** z tytułu wykonywania umowy zlecenia w (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.:

- podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 19 kwietnia 2012 r. do dnia 31 maja 2012 r.,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe i wypadkowe wynosi za: kwiecień 2012 r. – 0,00 zł, maj 2012 r. – 892,50 zł, czerwiec 2012 r. – 262,50 zł,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi za: kwiecień 2012 r. – 0,00 zł, maj 2012 r. – 792 zł, czerwiec 2012 r. – 226,51 zł.

7. **decyzja nr 136/Pod/w/2014 z dnia 10 lipca 2014 r.** stwierdził, że **A. R. (1)** z tytułu wykonywania umowy zlecenia w (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.:

- podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 1 marca 2012 r. do dnia 31 marca 2012 r.,

- podstawa wymiaru składek obowiązkowe ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe i wypadkowe wynosi za: marzec 2012 r. – 0,00 zł, kwiecień 2012 r. – 240 zł,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi za: marzec 2012 r. – 0,00 zł, kwiecień 2012 r. – 212,98 zł.

8. **decyzja nr 134/Pod/w/2014 z dnia 10 lipca 2014 r.** stwierdził, że **P. S.** z tytułu wykonywania umowy zlecenia w (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.:

- podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 1 października 2012 r. do dnia 31 października 2012 r.,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe i wypadkowe wynosi za: październik 2012 r. – 0,00 zł, listopad 2012 r. – 250 zł,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi za: październik 2012 r. – 0,00 zł, listopad 2012 r. – 215,72 zł.

9. **decyzja nr 97/Pod/w/2014 z dnia 24 czerwca 2014 r.** stwierdził, że **P. R.** z tytułu wykonywania umowy zlecenia w (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.:

- podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia 31 marca 2012 r.,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe i wypadkowe wynosi za: styczeń 2012 r. – 0,00 zł, luty 2012 r. – 675 zł, marzec 2012 r. – 1.380 zł, kwiecień 2012 r. – 1.880 zł,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi za: styczeń 2012 r. – 0,00 zł, luty 2012 r. – 598,99 zł, marzec 2012 r. – 1.224,61 zł, kwiecień 2012 r. – 1.668,31 zł.

10. **decyzja nr 95/Pod/w/2014 z dnia 24 czerwca 2014 r.** stwierdził, że **L. P.** z tytułu wykonywania umowy zlecenia w (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.:

- podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 20 kwietnia 2012 r. do dnia 30 kwietnia 2012 r.,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe i wypadkowe wynosi za: kwiecień 2012 r. – 0,00 zł, maj 2012 r. – 435 zł,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi za: kwiecień 2012 r. – 0,00 zł, maj 2012 r. – 386,01 zł.

11. **decyzja nr 78/Pod/w/2014 z dnia 7 sierpnia 2014 r.** stwierdził, że **E. F.** z tytułu wykonywania umowy zlecenia w (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.:

- podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 1 marca 2012 r. do dnia 31 maja 2012 r.,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe i wypadkowe wynosi za: marzec 2012 r. – 0,00 zł, kwiecień 2012 r. – 1.365 zł, maj 2012 r. – 656,25 zł,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi za: marzec 2012 r. – 0,00 zł, kwiecień 2012 r. – 1.177,86 zł, maj 2012 r. – 566,28 zł.

12. **decyzja nr 90/Pod/w/2014 z dnia 6 czerwca 2014 r.** stwierdził, że **B. M.** z tytułu wykonywania umowy zlecenia w (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.:

- podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 28 marca 2012 r. do dnia 31 maja 2012 r.,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe i wypadkowe wynosi za: marzec 2012 r. – 0,00 zł, kwiecień 2012 r. – 585 zł, maj 2012 r. – 1.252,50 zł,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi za: marzec 2011 r. – 0,00 zł, kwiecień 2012 r. – 504,79 zł, maj 2012 r. – 1.080,78 zł.

13. **decyzja nr 96/Pod/w/2014 z dnia 11 lipca 2014 r.** stwierdził, że **P. P.** z tytułu wykonywania umowy zlecenia w (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.:

- podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 6 sierpnia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r.,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe i wypadkowe wynosi za: sierpień 2012 r. – 0,00 zł, wrzesień 2012 r. – 1.291,13 zł, październik 2012 r. – 1.586,25 zł, listopad 2012 r. – 1.620,36 zł, grudzień 2012 r. – 1.654,80 zł, styczeń 2013 r. – 1.434,50 zł,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi za: sierpień 2012 r. – 0,00 zł, wrzesień 2012 r. – 1.114,12 zł, październik 2012 r. – 1.368,78 zł, listopad 2012 r. – 1.398,20 zł, grudzień 2012 r. – 1.427,93 zł, styczeń 2013 r. – 1.240,42 zł.

14. **decyzja nr 83/Pod/w/2014 z dnia 3 czerwca 2014 r.** stwierdził, że **Z. L.** z tytułu wykonywania umowy zlecenia w (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.:

- podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 31 lipca 2012 r.,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe i wypadkowe wynosi za lipiec 2012 r. – 0,00 zł, sierpień 2012 r. – 2.265 zł,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi za: lipiec 2012 r. – 0,00 zł, sierpień 2012 r. – 1.954,47 zł.

15. **decyzja nr 79/Pod/w/2014 z dnia 3 czerwca 2014 r.** stwierdził, że **T. G.** z tytułu wykonywania umowy zlecenia w (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.:

- podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 2 maja 2012 r. do dnia 19 czerwca 2012 r.,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe i wypadkowe wynosi za: maj 2012 r. – 0,00 zł, czerwiec 2012 r. – 1.485 zł, lipiec 2012 r. – 676,50 zł,
- podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne wynosi za: maj 2012 r. – 0,00 zł, czerwiec 2012 r. – 1.281,40 zł, lipiec 2012 r. – 676,50 zł.

Odwołania od ww. decyzji złożyła spółka (...) sp. z o.o. z siedzibą w O., wnosząc o ich zmianę w całości oraz przyjęcie, że płatnikiem składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe dla ww. ubezpieczonych z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę oraz umowy zlecenia jest (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. oraz (...). (...) + H. + B. + (...) sp. z o.o. w O.. W uzasadnieniu odwołań skarżąca wskazała, że ww. ubezpieczeni nie zawierali żadnych umów

zlecenia ani umów o pracę ze skarżącą, a swoje czynności wykonywali zgodnie z treścią umów zlecenia oraz umów o pracę zawartych ze spółką (...) sp. z o.o. Odwołująca zwróciła uwagę, że ani prezes, ani prokurent skarżącej spółki nie zostali przejęci w trybie art. 23¹ k.p. przez spółkę (...) sp. z o.o. Skarżąca podniosła, że przepis art. 23¹ k.p. nie znajduje zastosowania w sprawach dotyczących umów cywilnoprawnych, natomiast spółka (...) sp. z o.o. prowadzi działalność jako agencja pracy tymczasowej na podstawie certyfikatu marszałka województwa. Odwołująca wskazała, że korzystała z usług agencji pracy tymczasowej, która oddelegowywała zleceniodawców do pracy w spółce (...) sp. z o.o., gdzie wykonywała czynności charakterystyczne dla zatrudnienia tymczasowego. Podstawą oddelegowania do pracy na rzecz (...) sp. z o.o. była umowa o świadczenie usług z dnia 1 grudnia 2011 r. zawarta między (...) sp. z o.o. a (...) sp. z o.o. we W..

W odpowiedzi na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wniósł o ich oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Organ rentowy wskazał, że w dniu 1 grudnia 2011 r. (...) sp. z o.o. zawarła z (...) sp. z o.o. we W. umowę o świadczenie usług (na okres 3 lat), której przedmiotem było w szczególności świadczenie przez (...) sp. z o.o. usług „będących przedmiotem działalności spółki określonej poprzez klasyfikację (...), a w szczególności polegającej na obsłudze sklepów budowlanych”. Na mocy tej umowy odwołująca była zobowiązana do udostępnienia bezpłatnie usługodawcy, tj. (...) sp. z o.o., sprzętu niezbędnego dla wyposażenia określonego stanowiska pracy zgodnie zobowiązującymi u niego standardami oraz umożliwienia stałego dostępu do pomieszczeń specjalnych zlokalizowanych w miejscu wykonywania sługi. W ocenie organ rentowego pomimo zawierania umów zlecenia oraz umów o pracę z (...) sp. z o.o., faktycznie zleceniodawcą oraz pracodawcą była skarżąca spółka. Organ podniósł, iż w niniejszych sprawach nie zachodzi przypadek przejęcia części zakładu pracy przez innego przedsiębiorcę. Wskazał też, że do osób skierowanych do pracy tymczasowej na podstawie umowy prawa cywilnego nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnieniu pracowników tymczasowych. Ponadto, organ podniósł, że odwołująca spółka pełniła wobec ubezpieczonych wykonujących umowy zlecenia i umowy o pracę stałe funkcje kierownicze i nadzorcze. Reasumując zaś wskazał, że umowy zlecenia i umowy o pracę zawarte między ubezpieczonymi a spółką (...) sp. z o.o. były nieważne (art. 58 § 1 k.c.). Stwierdził też, że umowy te miały charakter „uśpiony” oraz że zobowiązanie stanowiące podstawę świadczenia pracy łączyło ubezpieczonych oraz spółki (...) sp. z o.o. w S.. Na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych to oznacza, że płatnikiem składek jest skarżący, czyli spółka (...) sp. z o.o. w S..

Pełnomocnik Syndyka Masy Upadłości (...). (...) + H. + B. + (...) sp. z o.o. w O. w upadłości likwidacyjnej wniósł o oddalenie odwołań.

(...) sp. z o.o. z siedzibą we W. wniósł o oddalenie odwołań odwołującej.

Zarządzeniami z dnia 3 października 2014 r. Sąd połączył sprawy o sygn. akt IV U 6843/14, IV U 6484/14, IV U 6449/14, IV U 6560/14, IV U 6485/14, IV U 6517/14, IV U 6571/14, IV U 6562/14, IV U 6591/14, IV U 6844/14, IV U 6448/14, IV U 6459/14, IV U 6380/14, IV U 6372/14 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz dalej poradził je pod sygn. akt IV 6370/14.

Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 9 grudnia 2016 r. oddalił odwołania i nie obciążył (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. kosztami postępowania. Sąd przyznał ze Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Olsztynie) na rzecz radcy prawnego B. Z. – kuratora (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. - kwotę 1.107 zł tytułem wynagrodzenia, w tym 23% podatku VAT.

Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 24 stycznia 2003 r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. (adres ul. (...)), której współnikami są spółka (...) sp. z o.o. (KRS (...)) oraz M. B. (1), została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego Rejestru Przedsiębiorców pod numerem KRS (...). Spółka prowadzi market o profilu (...) B.. M. B. (1) pełni w spółce funkcję prezesa zarządu. Funkcję prokurenta spółki (prokura samoistna) pełni B. B.. Spółka zatrudniała pracowników przede wszystkim na podstawie umów o pracę na stanowiskach takich, jak sprzedawca, magazynier, fakturzysta, księgowy, kadrowy, kasjer. Od dnia 18 grudnia 2008 r. na stanowisku dyrektora ds. administracyjnych w spółce jest zatrudniona M. B. (1). Do zakresu jej obowiązków należy bieżące kierowanie sklepem, nadzór nad pracą personelu, dbałość o

porządek, czystość, przestrzeganie norm BHP, dbałość o bieżące zaopatrzenie półek sklepowych. Od dnia 1 sierpnia 2009 r. na stanowisku dyrektora handlowego jest zatrudniony w spółce (...).

(...) sp. z o.o. z siedzibą we W. jest firmą oferującą outsourcing kadrowo-płacowy innym przedsiębiorstwom, czyli przejęcie wykonania zadań pomocniczych. Od dnia 12 października 2011 r. spółka (...) sp. z o.o. we W. jest wpisana pod numerem (...) przez marszałka województwa (...) do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia. Przymiot agencji pracy tymczasowej posiadała wówczas także spółka (...) (...) + H. + B. + (...) Sp. z o.o. w O..

W dniu 1 października 2011 r. spółka (...) sp. z o.o. w S. zawarła z (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. umowę-porozumienie na mocy, której zgodnie z art. 23¹ kodeksu pracy (...) sp. z o.o. miała przejąć wszystkich pracowników według załącznika nr 1 oraz zleceniobiorców według załącznika nr 2 do umowy na warunkach identycznych, jakie zatrudnieni posiadali do dnia 30 listopada 2011 r., bez ich szkody.

W dniu 1 grudnia 2011 r. została zawarta umowa o świadczenie usług (na okres 3 lat) między (...) sp. z o.o. a (...) sp. z o.o. Na podstawie tej umowy (...) sp. z o.o. zleciła, a R. sp. o.o. zobowiązała się świadczyć usługi będące przedmiotem jej działalności określone poprzez klasyfikację (...), a w szczególności polegające na obsłudze sklepów budowlanych. Do realizacji usług (...) sp. z o.o. miała oddelegować osoby-wykonawców, czyli pracowników wcześniej przejętych na podstawie umowy-porozumienia, zatrudnionych w (...) sp. z o.o. na podstawie umowy o pracę, zlecenia, czy też umowy o dzieło. Zgodnie z tą umową wykonawcy mieli przestrzegać obowiązujących w firmie (...) sp. z o.o. przepisów porządkowych i aktów wewnętrznych dotyczących m.in. ochrony mienia, przepisów BHP i ppoż. oraz zasad ochrony informacji stanowiących tajemnicę jego przedsiębiorstwa oraz dotyczących ochrony danych osobowych i bezpieczeństwa obowiązujących systemów. (...) sp. z o.o. udostępniła bezpłatnie firmie (...) sp. z o.o. sprzęt dla danego stanowiska pracy oraz dostęp do pomieszczeń socjalnych. Z treści umowy wynika, że to firma (...) spółka z o.o. określa szczegółowy zakres obowiązków oraz udziela merytorycznych wskazówek wykonawcom, jednak zaznaczono, że wykonawcy (pracownicy) usług mają podlegać służbowo pod (...) sp. z o.o.

Rozliczenie usług miało następować w ciągu 2 dni roboczych od dnia, w którym potwierdzono wykonanie usług zgodnie z treścią zawartej umowy, a które było następnie przekazywane do zatwierdzenia (...) sp. z o.o. Po dokonaniu ostatecznych uzgodnień w zakresie poprawności rozliczenia, na podstawie oryginału zaakceptowanego przez obie strony, następowało wystawienie faktury. Zapłata następowała w dwóch ratach, pierwsza w dniu wypłaty wynagrodzeń, a druga w ciągu 14 dni od daty otrzymania przez (...) sp. z o.o. faktury VAT. Wysokość wynagrodzenia przysługującego (...) sp. z o.o. za oferowane usługi obejmowała wysokość wynagrodzeń pracowników netto wraz ze składkami ZUS od wynagrodzeń (koszty pracownika i pracodawcy), na które to (...) sp. z o.o. otrzymało od (...) sp. z o.o. 40% rabat. Pracownicy zostali wyposażeni przez spółkę (...) w niezbędny sprzęt do wykonywania pracy na danym stanowisku, który zgodnie z treścią zawartej umowy został nieodpłatnie użyczony spółce (...) sp. z o.o. (tj. komputery i systemu komputerowe, stoły, regały, wózki).

Działalność (...). (...) + H. + B. + (...) Sp. z o.o. w (...) sp. z o.o. w O. (dalej jako (...) sp. z o.o.) polegała na oferowaniu outsourcingu kadrowo-płacowego innym przedsiębiorcom.

Z danych zewidencjonowanych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wynika, że ubezpieczony **K. K. (1)** został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od dnia 1 marca 2012 r. (brak wyrejstrowania) jako osoba wykonująca umowę zlecenia przez płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.. W dniu 1 marca 2012 r. ubezpieczony zawarł umowę zlecenia, w której jako zleceniodawcę określono firmę (...) sp. z o.o. we W.. Umowę zawarto na okres od dnia 1 marca 2012 r. do dnia 31 maja 2012 r. Ubezpieczony miał świadczyć pracę w S. przy ul. (...) jako „doraźna pomoc na dziale ogród”. Wynagrodzenie otrzymywał raz w miesiącu w wysokości 7,50 zł na godzinę. Z jego pracy wyłącznie korzystała spółka (...) sp. z o.o. Pracą zainteresowanego kierowały oraz sprawowały czynny nadzór władze tej spółki.

Z danych zewidencjonowanych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wynika, że ubezpieczony **T. G.** został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego oraz dobrowolnego

ubezpieczenia chorobowego od dnia 4 maja 2012 r. do dnia 19 czerwca 2012 r. jako osoba wykonująca umowę zlecenia przez płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.. W dniu 2 maja 2012 r. ubezpieczony zawarł umowę zlecenia, w której jako zleceniodawcę określono firmę (...) sp. z o.o. we W.. Jej przedmiotem było wykonanie pracy polegającej na „doraźnej pomocy w dziale budowlanka”. Strony umówiły się na wynagrodzenie w wysokości 7,50 zł brutto za godzinę. Umowa została zawarta na czas określony od dnia 2 maja 2012 r. do dnia 31 maja 2012 r. W dniu 1 czerwca 2012 r. zainteresowany zawarł kolejną umowę zlecenia, w której przedmiotem było wykonanie pracy polegającej na „doraźnej pomocy w dziale budowlanka”. Strony umówiły się na wynagrodzenie także w wysokości 7,50 zł brutto za godzinę. Umowa została rozwiązana z dniem 19 czerwca 2012 r. Z jego pracy wyłącznie korzystała spółka (...) sp. z o.o. Pracą zainteresowanego kierowały oraz sprawowały czynny nadzór władze tej spółki.

Z danych zewidencjonowanych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wynika, że ubezpieczony **P. P.** został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od dnia 1 listopada 2012 r. (prawidłowo: od dnia 6 sierpnia 2012 r.) do dnia 31 października 2012 r. jako osoba wykonująca umowę zlecenia przez płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. oraz od dnia 1 listopada 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. przez płatnika (...) (...) + H. + B. + (...) sp. z o.o. z siedzibą w O.. W ramach zawartych umów zlecenia zainteresowanemu wydawał polecenia kierownik, który decydował o rodzaju wykonywanych czynności oraz godzinach jego pracy. Z jego pracy wyłącznie korzystała spółka (...) sp. z o.o.

Z danych zewidencjonowanych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wynika, że ubezpieczona **Z. L.** została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 31 lipca 2012 r. jako osoba wykonująca umowę zlecenia przez płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.. W dniu 1 lipca 2012 r. ubezpieczona zawarła umowę zlecenia, w której jako zleceniodawcę określono firmę (...) sp. z o.o. we W.. Przedmiotem umowy było wykonanie pracy polegającej na „doraźnej pomocy w dziale dekoracja”. Strony umówiły się na wynagrodzenie w wysokości 7,50 zł brutto za godzinę. Umowa początkowo została zawarta na czas określony od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r., ale aneksem z dnia 31 lipca 2012 r. termin wykonania umowy został skrócony do dnia 31 lipca 2012 r. Z jej pracy wyłącznie korzystała spółka (...) sp. z o.o. Pracą zainteresowanej kierowały oraz sprawowały czynny nadzór władze tej spółki.

Z danych zewidencjonowanych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wynika, że ubezpieczona **B. M.** została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od dnia 28 marca 2012 r. do dnia 31 maja 2012 r. jako osoba wykonująca umowę zlecenia przez płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.. Z jej pracy wyłącznie korzystała spółka (...) sp. z o.o. Pracą zainteresowanej kierowały oraz sprawowały czynny nadzór władze tej spółki.

Z danych zewidencjonowanych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wynika, że ubezpieczony **E. F.** został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od dnia 1 marca 2012 r. jako osoba wykonująca umowę zlecenia przez płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.. Z jego pracy wyłącznie korzystała spółka (...) sp. z o.o. Pracą zainteresowanego kierowały oraz sprawowały czynny nadzór władze tej spółki.

Z danych zewidencjonowanych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wynika, że ubezpieczona **L. P.** została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od dnia 20 kwietnia 2012 r. do dnia 30 kwietnia 2012 r. jako osoba wykonująca umowę zlecenia przez płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.. W dniu 20 kwietnia 2012 r. ubezpieczona zawarła umowę zlecenia, w której jako zleceniodawcę określono firmę (...) sp. z o.o. we W.. Przedmiotem jej było wykonanie pracy polegającej na „doraźnej pomocy w dziale ogród”. Strony umówiły się na wynagrodzenie w wysokości 7,50 zł brutto za godzinę. Umowa została zawarta na czas określony od dnia 20 kwietnia 2012 r. do dnia 26 czerwca 2012 r. Z jej pracy wyłącznie korzystała spółka (...) sp. z o.o. Pracą zainteresowanej kierowały oraz sprawowały czynny nadzór władze tej spółki.

Z danych zewidencjonowanych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wynika, że ubezpieczony **P. R.** został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia 6 kwietnia 2012 r. jako osoba wykonująca umowę zlecenia przez płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.. W dniu 10 stycznia 2012 r. ubezpieczony zawarł umowę zlecenia, której jako zleceniodawcę określono firmę z (...) sp. z o.o. i której przedmiotem było wykonanie pracy polegającej na „doraźnej pomocy w dziale ogród”. Strony umówiły się na wynagrodzenie w wysokości 7,50 zł brutto za godzinę. Umowa została zawarta na czas określony od dnia 1 stycznia 2012 r. (prawidłowo: od dnia 10 stycznia 2012 r.) do dnia 31 marca 2012 r. Z jego pracy wyłącznie korzystała spółka (...) sp. z o.o. Pracą zainteresowanego kierowały oraz sprawowały czynny nadzór władze tej spółki.

Z danych zewidencjonowanych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wynika, że ubezpieczony **P. S.** został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od dnia 1 października 2012 r. do dnia 31 października 2012 r. jako osoba wykonująca umowę zlecenia przez płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.. Z jego pracy wyłącznie korzystała spółka (...) sp. z o.o. Pracą zainteresowanego kierowały oraz sprawowały czynny nadzór władze spółki.

Z danych zewidencjonowanych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wynika, że ubezpieczony **A. R. (1)** został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od dnia 1 marca 2012 r. (brak wyrejestrowania), jako osoba wykonująca umowę zlecenia przez płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.. W dniu 1 marca 2012 r. ubezpieczony otrzymał ofertę pracy ze sklepu (...) w S., po miesiącu zainteresowany otrzymał pisemne potwierdzenie zawarcia umowy zlecenia z spółką (...) sp. z o.o. we W. (umowa zlecenia-rachunek) za wynagrodzeniem w wysokości 240 zł brutto za wykonanie prac polegających na „doraźnej pomocy na dziale budowlanka”. Polecenia ubezpieczonemu wydawane były przez kierownika działu oraz prezes spółki (...) sp. z o.o. Kierownik działu nadzorował pracę zainteresowanego, a ocen pracy dokonywał także prezes spółki (...) sp. z o.o. Dni wolnych udzielała zainteresowanemu prezes spółki (...) sp. z o.o. Godziny pracy zainteresowany ustalał także z prezes odwołującej spółki. Z jego pracy wyłącznie korzystała spółka (...) sp. z o.o.

Z danych zewidencjonowanych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wynika, że ubezpieczony **A. K.** został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od dnia 19 kwietnia 2012 r. do dnia 31 maja 2012 r. jako osoba wykonująca umowę zlecenia przez płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.. Z jego pracy wyłącznie korzystała spółka (...) sp. z o.o. Pracą zainteresowanego kierowały oraz sprawowały czynny nadzór władze tej spółki.

Z danych zewidencjonowanych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wynika, że ubezpieczony **M. K.** został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego oraz do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od dnia 12 maja 2012 r. do dnia 31 lipca 2012 r. jako osoba wykonująca umowę zlecenia przez płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.. Z jego pracy wyłącznie korzystała spółka (...) sp. z o.o. Pracą zainteresowanego kierowały oraz sprawowały czynny nadzór władze tej spółki.

Z danych zewidencjonowanych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wynika, że ubezpieczona **M. M. (1)** została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od dnia 1 grudnia 2011 r. do dnia 6 lutego 2012 r. jako osoba wykonująca umowę zlecenia przez płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.. Z danych zewidencjonowanych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wynika, że ubezpieczona w dniu 1 grudnia 2011 r. zawarła umowę zlecenia z firmą (...) spółka z o.o. we W. obejmującą okres od dnia 1 grudnia 2011 r. do dnia 29 lutego 2012 r. Zainteresowana miała świadczyć pracę w S. przy ul. (...) jako „pomoc na dziale ogród: przygotowane działu do inwentaryzacji, pomoc w inwentaryzacji, przygotowanie do sezonu”. Strony ustaliły wynagrodzenie w wysokości 7,50 zł brutto na godzinę. Z jej pracy wyłącznie korzystała spółka (...) sp. z o.o. Pracą zainteresowanej kierowały oraz sprawowały czynny nadzór władze tej spółki.

Z danych zewidencjonowanych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wynika, że ubezpieczona **W. W. (1)** została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego oraz dobrowolnego

ubezpieczenia chorobowego od dnia 7 maja 2012 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. jako osoba wykonująca umowę zlecenia przez płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. oraz do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 8 marca 2013 r. jako osoba wykonująca umowę o pracę przez płatnika R. sp. z o. z siedzibą we W., a następnie (...). (...) + H. + B. + (...) sp. z o.o. z siedzibą w O.. W dniu 7 maja 2012 r. ubezpieczona zawarła umowę zlecenia z firmą (...) spółka z o.o. we W. obejmującą okres od dnia 7 maja 2012 r. do dnia 31 lipca 2012 r. Zainteresowana miała świadczyć pracę w S. przy ul. (...) jako „pomoc na dziale dekoracja”. Strony ustaliły wynagrodzenie w wysokości 7,50 zł brutto na godzinę. W dniu 20 sierpnia 2012 r. ubezpieczona zawarła z (...) sp. z o.o. umowę zlecenia obejmującą okres od dnia 20 sierpnia 2012 r. do dnia 31 stycznia 2013 r., w ramach której zainteresowana miała zajmować się „przyjmowaniem towarów (porządkowaniem na regałach, liczeniem na regałach i stołach, wykonywaniem zbiorczych cenówek do każdego regału) do inwentaryzacji oraz inwentaryzacja (docelowe liczenie, wyjaśnienie różnic inwentaryzacyjnych). Strony ustaliły wynagrodzenie w wysokości 8,40 zł brutto na godzinę. W dniu 1 lipca 2012 r. ubezpieczona zawarła z firmą (...) sp. z o.o. we W. umowę o pracę na okres próbny od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 28 września 2012 r. Zainteresowana miała wykonywać pracę na stanowisku sprzedawca-kasjer za wynagrodzeniem w wysokości 1.500 zł brutto. W dniu 9 marca 2013 r. ubezpieczona zawarła z firmą (...) sp. z o.o. w S. umowę o pracę na czas określony od dnia 9 marca 2013 r. do dnia 30 września 2013 r., w ramach której miała wykonywać pracę na stanowisku sprzedawca-kasjer za wynagrodzeniem w wysokości 1.600 zł brutto. W dniu 2 maja 2013 r. ubezpieczona zawarła z (...) sp. z o.o. w S. umowę zlecenia, na podstawie której miała zajmować się „przyjmowaniem towarów (porządkowaniem na regałach, liczeniem na regałach i stołach, wykonywaniem zbiorczych cenówek do każdego regału) do inwentaryzacji oraz inwentaryzacja (docelowe liczenie, wyjaśnienie różnic inwentaryzacyjnych). Strony ustalił wynagrodzenie w wysokości 8,40 zł brutto na godzinę. Z jej pracy wyłącznie korzystała spółka (...) sp. z o.o. Pracą zainteresowanej kierowały oraz sprawowały czynny nadzór władze tej spółki.

Z danych zewidencjonowanych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wynika, że ubezpieczona **I. P. (1)** została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od dnia 3 kwietnia 2012 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. jako osoba wykonująca umowę zlecenia przez płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. oraz do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 8 marca 2013 r. jako osoba wykonująca umowę o pracę przez płatnika R. sp. z o. z siedzibą we W. i (...). (...) + H. + B. + (...) sp. z o.o. z siedzibą w O.. W dniu 3 kwietnia 2012 r. ubezpieczona zawarła umowę zlecenia, w której jako zleceniodawcę wskazano firmę (...) sp. z o.o. we W.. Umowa obejmowała okres od dnia 3 kwietnia 2012 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. Zainteresowana miała świadczyć pracę w S. przy ul. (...) jako „pomoc na dziale ogród”. Wynagrodzenie miała otrzymywać raz w miesiącu w wysokości 7,50 zł na godzinę. W dniu 1 lipca 2012 r. ubezpieczona zawarła z firmą (...) spółka z o.o. we W. umowę o pracę na okres próbny od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 28 września 2012 r., na podstawie której wykonywała pracę na stanowisku sprzedawca-kasjer za wynagrodzeniem w wysokości 1.500 zł brutto. W dniu 29 września 2012 r. ubezpieczona zawarła z firmą (...) sp. z o.o. we W. umowę o pracę na okres próbny od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 28 września 2012 r. (prawidłowo: umowę o pracę na czas określony od dnia 29 września 2012 r. do dnia 16 października 2018 r.). Zainteresowana wykonywała pracę na stanowisku sprzedawca-kasjer za wynagrodzeniem w wysokości 1.500 zł brutto. Z jej pracy wyłącznie korzystała spółka (...) sp. z o.o. Pracą zainteresowanej kierowały oraz sprawowały czynny nadzór władze tej spółki.

Zakresem umowy-porozumienia z dnia 1 października 2011 r. nie zostali objęci M. B. (1), B. B. oraz pracownicy ochrony. Po dniu 1 grudnia 2011 r. spółka (...) sp. z o.o. wyznaczyła spośród pracowników przejętych i nowozatrudnionych kierowników poszczególnych działów, m.in. A. O. (kierownik działu budowlanego i majsterkowania) i M. I. (kierownik działu dekoracji). Obowiązki pracodawcy za (...) sp. z o.o. miała wykonywać A. B. (1) na podstawie pełnomocnictwa. Przejęci oraz nowozatrudnieni pracownicy pracowali w markecie B. w S. przy ulicy (...). O potrzebie zatrudnienia pracowników decydowały władze spółki (...) sp. z o.o. Osoby aplikujące na wolne stanowiska pracy prowadzili rozmowy w sprawie pracy z władzami odwołującej się spółki oraz A. B. (1), czy też z kierownikami poszczególnych działów. Oferty pracy w sklepie znajdowały się również na terenie sklepu. To na terenie sklepu (...) (za pośrednictwem A. B. (2) bądź władz spółki (...) sp. z o.o.) pracownicy podpisywali

umowy zlecenia oraz umowy o pracę. Zatrudniani pracownicy nie wiedzieli, czy stroną umowy będzie podmiot inny niż podmiot prowadzący sklep. Podczas podpisywania umów nie było przedstawicieli zainteresowanej spółki, a dokumenty związane z zatrudnieniem były przesyłane pocztą do spółki (...) sp. z o.o. Zatrudnieni pracownicy zasadniczo wykonywali czynności inne niż wynikało z zakresu obowiązków bądź opisu stanowiska pracy. Przede wszystkim wykonywali czynności sprzedawcy, zajmowali się doradztwem klientom oraz wykładaniem i odbieraniem towaru.

(...) sp. z o.o. pismami z dnia 1 października 2012 r. zawiadomiła pracowników sklepu (...) w S., iż z dniem 1 listopada 2012 r. prawa i obowiązki (...) sp. z o.o. jako pracodawcy przejmuje (...). (...) + H. + B. + (...) A Sp. z o.o. w O.. Po przejęciu pracowników przez (...) sp. z o.o. sytuacja pracowników nie zmieniła się, w szczególności w zakresie procedury rekrutacji oraz samego zatrudnienia. Przed zawarciem umowy o świadczeniu usług z dnia 1 grudnia 2011 r. zainteresowani w niniejszym postępowaniu nie byli pracownikami spółki (...) sp. z o.o. Z dniem 6 marca 2013 r. (...) sp. z o.o. zerwała współpracę ze spółką (...). sp. z o.o. w O..

Spółka (...) sp. z o.o. jedynie na początku współpracy z odwołującą dokonała wpłat z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne za ubezpieczonych. (...) sp. z o.o. nie dokonywała wpłat z tytułu składek na ubezpieczenia za ubezpieczonych.

W dniach 27-28 czerwca 2013 r., 1-5 lipca 2013 r. i 8 lipca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeprowadził kontrolę u płatnika składek (...) Spółka z o.o. w S., której przedmiotem było zbadanie podlegania ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu ubezpieczonych w związku z wyrejestrowaniem ich z ubezpieczeń i zgłoszeniem przez firmę outsourcingową.

Postanowieniem z dnia 29 maja 2014 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział V Gospodarczy, V GU 13/14, postawił (...). (...) + H. + B. + (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. w stan upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika.

W wyniku przeprowadzonej kontroli Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał m.in. zaskarżone w niniejszym postępowaniu decyzje.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach organu (kontroli oraz poszczególnych akt ubezpieczeniowych zainteresowanych), dokumentów przedłożonych przez strony oraz wyjaśnień ubezpieczonych, którym Sąd dał w całości wiarę wobec ich zgodności z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Natomiast wyjaśnieniom M. B. (1) oraz zeznaniom B. B. Sąd dał wiarę jedynie w zakresie ustalonego stanu faktycznego.

Sąd Okręgowy nie dopuścił do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanej spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., wskazując, że organ rentowy nie ustalił, aby ubezpieczonych wiązał jakikolwiek stosunek prawny (zatrudnienia) ze spółką (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., a sama spółka nie zgłaszała się jako zainteresowana w sprawie i nie jest traktowana jak pracodawcę przez ubezpieczonych. Sąd zaznaczył, że ewentualne zobowiązania majątkowe pomiędzy tą spółką a spółkami występującymi w charakterze zainteresowanych w sprawie pozostają bez związku z przedmiotem sporu, którym jest ustalenie, czy spółka (...) sp. z o.o. jest płatnikiem składek z tytułu zakwestionowanych przez organ rentowy umów. Ostatecznie Sąd stwierdził, że stronami zainteresowanymi są (...) sp. z o.o. oraz (...). sp. z o.o., które jako pracodawca/zleceniodawca zgłosiły ubezpieczonych do systemu ubezpieczeń społecznych.

Na podstawie art. 217 § 2 i 3 k.p.c. Sąd oddalił wnioski dowodowe odwołującej spółki złożone w piśmie z dnia 25 listopada 2016 r., tj. z zeznań świadków oraz dokumentów. Sąd zwrócił uwagę na stanowisko procesowe odwołującej spółki zawarte w odwołaniach, długość procesu (od daty wniesienia odwołania do daty rozprawy minęło dwa lata), dostatecznie wyjaśnione okoliczności w sprawie, brak podania racjonalnych argumentów wskazujących na to, by odwołująca powzięła wiedzę o podanych środkach dowodowych dopiero na wskazanym etapie postępowania. Sąd zwrócił uwagę również na datę zawarcia umowy stałego zlecenia udzielonego pełnomocnikowi spółki (...) sp. z o.o. oraz bezsprzeczną możliwość powołania tych dowodów na wcześniejszym etapie postępowania. Sąd uznał, że czynności pełnomocnika skarżącej nie mogły być motywowane innymi względami niż jedynie dążeniem do opóźnienia

rozstrzygnięcia sporu. Zaznaczył również, że treść dokumentów dołączonych do pisma z dnia 25 listopada 2016 r. wskazuje, iż pozostają one poza zakresem wytyczonym przedmiotem decyzji organu rentowego, a zatem są nieistotne z punktu widzenia jurydycznego. Ponadto, Sąd podkreślił, iż pełnomocnik skarżącej nie wyjaśnił, dlaczego te wnioski dowodowe składa dopiero na tym etapie postępowania.

Sąd odwołał się do kwestii poruszanych przez odwołującą spółkę w odwołaniach od decyzji i stwierdził, że ocena prawidłowości decyzji może dotyczyć tylko podlegania przez określonych ubezpieczonych ubezpieczeniom społecznym z tytułu stosunków prawnych zawartych pomiędzy nimi a odwołującą spółką, spółką (...) sp. z o.o. oraz spółką (...) sp. z o.o. Sąd uznał za bezsporne, że zainteresowani w niniejszym postępowaniu (głównie zleceniobiorcy) nie należeli do grupy osób wymienionych w załączniku nr 1 bądź nr 2 do umowy-porozumienia z dnia 1 października 2011 r., gdyż nie byli wcześniej pracownikami skarżącej spółki. Zgodnie ze stanowiskiem odwołującej mieli oni zostać zatrudnieni przez agencję pracy tymczasowej, a następnie oddelegowani do pracy w (...) sp. z o.o. Z tego względu rozważeniu podlegało to, czy tych ubezpieczonych można traktować jako pracowników tymczasowych (zleceniobiorców tymczasowych).

Oceniając to, czy ustawa o zatrudnianiu pracowników tymczasowych znajduje zastosowanie do osób zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych, Sąd odwołał się do art. 26 ust. 1 i art. 26 ust. 2 ustawy o zatrudnieniu pracowników tymczasowych i stwierdził, że na gruncie tej ustawy dopuszczalne jest realizowanie celu pracy tymczasowej w ramach stosunków cywilnoprawnych. Analizując to, czy wykonywanie umów cywilnoprawnych lub umów o pracę zgodne było z warunkami pracy tymczasowej określonymi w ustawie z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych. W tym zakresie Sąd odwołał się do stanowiska Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wyrażonego w orzeczeniu z dnia 20 maja 2014 r., wydanego w sprawie o sygn. akt III AUa 146/14 i stwierdził, że sporne w niniejszej sprawie umowy nie były zawierane w reżimie ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych. W pierwszej kolejności założył, że celem działań (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o., a później K.U.K.-F.E.I. było zawieranie umów zlecenia/umów o pracę właśnie w tym trybie. Sąd zwrócił uwagę na zatrudnienie „jako pracowników tymczasowych” niemal całej (poza ścisłą kadrą zarządczą odwołującej spółki) załogi sklepu prowadzanego przez odwołującą spółkę, której obecność na rynku nie była ograniczona w czasie. Za bezsporne wskazał to, iż pracownicy, dotąd zajmujący się obsługą sklepu, zostali „przejęci”, w rozumieniu skarżącej spółki, przez spółkę (...), a zatem stali się (w rozumieniu odwołującej) pracownikami agencji pracy tymczasowej, choć wykonującymi swoje dotychczasowe obowiązki na dotychczasowych warunkach, w tym samym czasie i miejscu. Sąd zaznaczył, że zadania skarżącej (sprzedaż, obsługa sklepu) były wykonywane wyłącznie i w całości przez osoby zatrudnione formalnie przez agencję, co zdaniem Sądu stoi w oczywistej sprzeczności z założeniami ww. ustawy i odwołującej nie można przypisać statusu pracodawcy użytkownika.

Po drugie, zdaniem Sądu praca ubezpieczonych nie miała charakteru sezonowego, doraźnego, czy też okresowego, gdyż taki rodzaj pracy odnosi się do zatrudnienia związanego z krótkotrwałym zapotrzebowaniem na pracę. Interpretacja zwrotu „sezonowy” (zgodnie z nowym Słownikiem Języka Polskiego W. PWN 2002 r.) oznacza „właściwy jakiemuś sezonowi”, pracy w sezonie. Z kolei zwrot doraźny oznacza w kontekście pracy zatrudnienie dorywcze, niesystematyczne, czy też nieregularne, zatem dotyczy wykonywania pracy w związku z nieprzewidzianymi okolicznościami, powstałymi nagle. Słowo okresowy (trwający jakiś czas, tymczasowy) również nie pozwala na odpowiednie odniesienie do sytuacji faktycznej w sprawie.

W ocenie Sądu z materiału dowodowego wynika stałe zapotrzebowanie na pracę ubezpieczonych, co potwierdza zawieranie dużej ilości umów zlecenia w okresie całego roku. Przemawia za tym skala tego przedsięwzięcia, tj. wykonywanie działalności za pośrednictwem jedynie pracowników tymczasowych, braku wyodrębnienia konkretnego okresu czy sezonu, w którym takie zapotrzebowanie na pracowników tymczasowych rzeczywiście pojawiałoby się (umowy podpisywane w przedmiocie „doraźnej pomocy na dziale ogród” w okresie grudnia-lutego, jak u M. M. (1)), w zawieranych umowach nie wskazano, jakie doraźne zadania mieliby wykonywać zatrudnieni zleceniobiorcy (zainteresowani zajmowali się nie tyle „doraźną pomocą” na danym odcinku pracy, ale wykonywali czynności polegające na „zwykłej” obsłudze klienta, realizowali obowiązki sprzedawców (np. realizowanie umowy przez W. W. i I. P. (1)). Sąd dodał też, że nieliczne umowy o pracę zawierane z zainteresowanymi ubezpieczonymi nie odpowiadały

nawet pisemną treścią wymogom ustawy, bo przykładowo brak było jakiegokolwiek odniesienia do pracodawcy użytkownika. W konsekwencji zdaniem Sądu ani spółka (...) sp. z o.o., ani K.U.K. nie mogła stać się pracodawcą/zleceniodawcą ubezpieczonych w niniejszej sprawie jako agencja pracy tymczasowej. Jeżeli zatrudnienie konkretnego pracownika tymczasowego trwa dłużej niż terminy określone w art. 20 ustawy lub dotyczy pracy innej niż tymczasowa, mamy do czynienia z sytuacją, w której praca ta nie ma charakteru tymczasowego. Jeżeli taki stan rzeczy jest znany zarówno agencji pracy tymczasowej, jak i pracodawcy użytkownikowi, to można mówić o czynnościach prawnych pozostających w sprzeczności z prawem i jako takich nieważnych.

W ocenie Sądu okoliczności sprawy nie pozwalają także na uznanie, by zakwestionowane przez organ rentowy umowy stanowiły realizację umów cywilnoprawnych w rozumieniu kodeksu cywilnego bądź kodeksu pracy. Sąd zaznaczył, że pomimo figurowania spółki (...) sp. z o.o. czy K.U.K. jako pracodawcy/zleceniodawcy w zawieranych przez ubezpieczonych umowach, to osoby te nigdy nie spotkały się z przedstawicielami tej spółki, często osoby te nie wiedziały, iż jest to podmiot inny niż prowadzący sklep (...) w S.. Zainteresowani pracowali w S. w sklepie mieszczącym się na ulicy (...), w tym samym miejscu i według tych samych zasad, co pracownicy do tej pory zatrudnieni przez odwołującą, faktyczny nadzór nad nimi sprawowała spółka (...) sp. z o.o., wszelkie bieżące czynności wobec nich podejmowała spółka (...) sp. z o.o., z ich pracy korzystała wyłącznie spółka (...) sp. z o.o. Sąd dodał też, że wynagrodzenie dla wszystkich pracujących w sklepie (...) było wypłacane przez R., a następnie przez (...) sp. z o.o., jednakże z pieniędzy przekazanych zainteresowanym na ten cel przez odwołującą. Sąd zaznaczył, że w umowie o świadczenie usług zawartej między spółką (...) sp. z o.o. a (...) sp. z o.o. firma, która według tych zapisów przejęła całość spraw kadrowych miała odciążać odwołującą od związanych z tym kosztów, nie tylko nie przewidziała za to żadnej zapłaty, ale jeszcze przyznała skarżącej rabat w kosztach równy 40% kosztów, zaznaczając, iż na ten rabat składają się składki ZUS i podatek od wynagrodzeń. Sąd stwierdził, iż na podstawie przekazanych przez odwołującą kwot (...) sp. z o.o., a następnie (...) sp. z o.o. płaciła pracownikom i osobom zatrudnionym na umowach cywilnoprawnych wynagrodzenie netto, zatem jeżeli miały być płacone składki ZUS i podatek od wynagrodzeń, to zgodnie z tymi zapisami zainteresowane spółki musiałyby to zrobić z własnych środków, nie biorąc za te czynności żadnej zapłaty.

Wskazując na, że to nie spółka (...) czy K.U.K. były beneficjentami pracy zainteresowanych, oraz na źródło finansowania wynagrodzeń, Sąd nie uznał, aby wskazane w umowach strony były nimi rzeczywiście. Sąd odwołał się do stanowiska Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wyrażonego w wyroku z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie o sygn. akt III AUa 30/14. W tej sprawie Sąd Apelacyjny zaznaczył, że: przyzwolenie” konstytucyjne na określanie osoby płatnika składek na ubezpieczenie społeczne aktualizuje się po dokonaniu interpretacji art. 734 w związku z art. 750 k.c., mianowicie wykonywanie pracy zarobkowej wiąże się z istnieniem bilateralnej relacji prawnej. Porządkuje i stabilizuje ona przeciwstawne interesy stron, zapewnia również transparentność w zakresie określenia wzajemnych praw i obowiązków. Normatywny wyraz tego założenia można odnaleźć w przepisie art. 734 k.c., który stanowi, że zleceniobiorca dokonuje czynności prawnej dla dającego zlecenie. Analogicznie w przepisie art. 22 § 1 k.p. wskazano, że pracownik wykonuje pracę na rzecz pracodawcy. Nie oznacza to bynajmniej, że w więzi prawnej mającej za przedmiot świadczenie pracy nie może pojawić się osoba trzecia. Dochodzi wówczas do przewartościowania znaczenia pojęcia „dla” lub „na rzecz”.

Zdaniem Sądu Okręgowego taka hybrydalna konstrukcja powinna stanowić wyjątek, na co również zwracał uwagę Sąd Apelacyjny w ww. orzeczeniu. Oznacza to, że nie można zaakceptować dopuszczalności stosowania outsourcingu w sytuacji mającej miejsce w niniejszej sprawie. Sąd zwrócił uwagę, że beneficjent pracy ubezpieczonych, tj. spółka (...) sp. z o.o., nie przekazała jednocześnie swojemu kontrahentowi majątku służącego realizacji zadań, a także, co ważne, zachowano strukturę zarządczą w procesie świadczenia pracy. Jak wskazuje odwołująca, poza skutkami porozumienia-umowy z dnia 1 października 2011 r. nie była prezes i prokurent spółki (...) sp. z o.o. Sąd zwrócił uwagę, iż do zadań M. B. (1) należało bieżące kierowanie sklepem, nadzór nad pracą personelu, dbałość o porządek, czystość, przestrzeganie norm BHP, dbałość o bieżące zaopatrzenie półek sklepowych. Nadto, jak wynika z wyjaśnień ubezpieczonych, M. B. (1) oraz B. B. sprawowali nadzór nad ich pracą i uczestniczyli w rekrutacji. Rola podmiotu, którego w umowie o świadczenie usług nazwano „usługodawcą”, została ograniczona do dostarczania zatrudnionym wynagrodzeń, które wcześniej obliczyła i przekazała do jego dyspozycji odwołująca spółka. Sąd Okręgowy nie dał

też wiary, iż powodem podjęcia współpracy ze spółką (...) sp. z o.o. było niezadowolenie z dotychczasowego pracownika kadr. Zdaniem Sądu wiodącym motywem takich zmian podmiotowych był cel związany z ograniczeniem kosztów (zrównany z obciążeniami w zakresie składek na ubezpieczenie społeczne). W ocenie Sądu tak wykreowany „outsourcing” pozostawał w opozycji względem przepisu art. 734 § 1 k.c. oraz art. 22 § 1 k.p. Mimo szerokiego rozumienia zwrotu „dla dającego zlecenie” czy „na rzecz pracodawcy” Sąd nie podzielił stanowiska, że terminy te są aż tak pojemne, by objęły swoim oddziaływaniem sytuację prawną ubezpieczonych. Jak podniósł Sąd Apelacyjny w cyt. orzeczeniu, dyferencjacja podmiotowa sytuacji prawnej zleceniobiorcy może być usprawiedliwiona uzasadniona cechą relewantną. Tylko w takim przypadku dochodzi do możliwości modyfikacji dwustronnej relacji zachodzącej między zleceniodawcą i zleceniobiorcą. W stanie rzeczy, w którym praca wykonywana jest „dla” innego podmiotu, konieczne jest zanegowanie istnienia umowy zlecenia między stronami, które jedynie formalnie podpisują zobowiązanie. (...) w tym wypadku nie może być stosowany.

Mając na uwadze to stanowisko Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy uznał, że umowy zlecenia oraz umowy o pracę zawarte między ubezpieczonymi a (...) sp. z o.o. bądź K.U.K. były sprzeczne z ustawą (normami prawnymi zrekonstruowanymi na podstawie przepisów art. 734 § 1 k.c. w związku z art. 750 k.c. oraz art. 22 § 1 k.p.c. wszystkie w związku z art. 353¹ k.c.), a zatem nieważne (art. 58 § 1 k.p.), gdyż nie odpowiadały one ex tunc wymogowi świadczenia usług dla zleceniodawcy oraz świadczenia pracy „na rzecz pracodawcy”. Skoro między ubezpieczonymi a zainteresowanymi spółkami nie istniała więź prawna, to zatrudnienie na podstawie umowy zlecenia oraz umowy o pracę (zawarte w sposób dorozumiany) w spornym okresie łączyły odwołująca spółkę z ubezpieczonymi. Ubezpieczeni świadczyli usługi dla odwołującej, zatem spółka (...) sp. z o.o. jako podmiot zatrudniający jest płatnikiem składek dla ubezpieczonych.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołania. Biorąc pod uwagę charakter niniejszej sprawy, prezentowaną przez skarżącą rozbieżność w orzecznictwie sądów powszechnych w sprawach o zbliżonym stanie faktycznym, Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążył odwołującej kosztami zastępstwa procesowego. Z kolei o wynagrodzeniu na rzecz kuratora spółki (...) Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z § 1 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej w związku z § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...), w brzmieniu obowiązującym w dacie wpływu niniejszej sprawy do sądu. Sąd miał na uwadze, że połączenie kilku oddzielnych spraw cywilnych w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia (art. 219 k.p.c.) nie pozbawia spraw ich odrębności, a wynagrodzenie przysługuje uprawnionej stronie (odpowiednio kuratorowi) odrębnie w każdej z połączonych spraw (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2012 r., I CZ 164/11, LEX nr 1254636; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2015 r., III CZP 58/15).

(...) Sp. z o.o. złożyła apelację od wyroku Sądu Okręgowego, zaskarżając wyrok w części dotyczącej punktu I i zarzucając:

1. rażąco naruszenie przepisów prawa materialnego, a w szczególności:

a) art. 32 ust. 1 i ust. 2 Konstytucji RP poprzez jawną dyskryminację wnoszącej apelację z tytułu jej współpracy z certyfikowanymi agencjami zatrudnienia - spółkami (...) oraz (...), która na podstawie dwustronnej umowy współdziałała z firmą (...) Sp. z o.o. i m.in. przyjęła na siebie ponoszenie solidarnej odpowiedzialności za firmę (...) i jej zobowiązania, w tym za wykonywanie usług w spółce (...), pomimo iż outsourcing pracowniczy na niemal identycznych zasadach od dawna funkcjonuje w Polsce w tysiącach firm i dotyczy około 700.000 pracowników oraz zleceniobiorców, co jest nierównym traktowaniem przedsiębiorców i pracowników oraz zleceniobiorców w zatrudnieniu, w obliczu przepisów prawa;

b) art. 2 Konstytucji RP (zasada sprawiedliwości społecznej) oraz art. 64 ust. 2 Konstytucji RP (równa dla wszystkich ochrona prawna praw majątkowych), z których wynika, iż istnieje jedno zobowiązanie z tytułu zatrudnienia pracowników; natomiast organy RP usiłują zaspokoić się podwójnie i ściągnąć zobowiązania wynikające ze stosunku

pracy od obu stron, winnej i niewinnej, czyli chcą uzyskać co najmniej dwa razy więcej korzyści finansowych (zobowiązań), niż im się należy, a zaskarżony wyrok niesłusznie i niesprawiedliwie wspiera i legalizuje takie bezprawne działania; jeśli organ rentowy i Sąd pierwszej Instancji zmierzają do ustalenia, iż zobowiązanymi do zapłaty nie były i nie są ww. spółki outsourcingowe pana Z. K., to oznacza, że należy oddać tym spółkom i panu K. wszystkie zapłacone dotychczas przez nich liczne zobowiązania z tytułu zatrudniania pracowników i zleceniobiorców w postaci składek na ZUS oraz zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych od pracowniczych wynagrodzeń, co bez wątpienia byłoby jawnym, nieetycznym i irracjonalnym uznaniem i nagrodzeniem ewidentnych działań przestępczych kosztem całkowicie niewinnych wielu małych i średnich przedsiębiorców i ich majątku, a więc okolicznością niewątpliwie niebędącą urzeczywistnieniem zasady sprawiedliwości społecznej określonej w art. 2 oraz w art. 64 ust. 2 Konstytucji RP;

c) art. 2 w zw. z art. 7 i art. 22 Konstytucji RP w zakresie, w którym organ rentowy zastosował art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r., poz. 121) w celu wydania decyzji polegającej na całkowicie dowolnym wskazaniu nowego płatnika składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne dla osób zainteresowanych w tej sprawie, pomimo bezsprzecznego uznawania od 2010 r. innego płatnika, którym była firma (...) sp. z o.o., o której ogłoszenie upadłości organ rentowy jako wierzyciel wnosił już w dniu 24 października 2012 r., a następnie uznawania działań (...) i bezkrytycznego akceptowania dokonywanych przez te spółki częściowych wpłat na konta osób ubezpieczonych i rozliczania składek wierzytelnościami, co niestety zyskało aprobatę Sądu pierwszej instancji poprzez „legalizację” bezprawnego działania ZUS wydanym wyrokiem;

d) art. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r., poz. 121), z którego wynika, iż płatnikiem dla osób ubezpieczonych były firmy (...)(...) jako zleceniodawcy i podmioty gospodarcze prawa handlowego, który na ściśle określonym formularzu (...) P (...) prawidłowo zgłosiły osoby zainteresowane do ubezpieczeń społecznych oraz zdrowotnego i dobrowolnie wskazały siebie jako zobowiązanych do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, zatem nie może być takim płatnikiem osoba, czy też firma wskazana (wybrana) drogą uznaniowości Sądu czy też organu rentowego, bo zaburza to cały zaistniały pełnoprawny obrót gospodarczy; nadmieniam, iż obroty skarżącej w spornych okresach zrealizowane z firmą (...) wynosiły 479.271,88 zł brutto, natomiast obroty z firmą (...) wynosiły 229.456,68 zł brutto, tj. razem 708.728,56 zł, i stanowiły przychód dla ww. agencji zatrudnienia, a dla skarżącej były kosztami uzyskania przychodu; w Krajowym Rejestrze Sądowym przedsiębiorców (...) Oddział we W. oraz (...) Oddział w O. były i nadal są wierzycielami spółek (...)(...), a więc Sąd pierwszej Instancji nie powinien twierdzić, że w tym samym spornym okresie płatnikiem dla osób ubezpieczonych była także firma (...); wydane przez organ rentowy decyzje zostały zaadresowane do podmiotu niebędącego w ogóle stroną (płatnikiem), co powinno skutkować nieważnością całego postępowania w pierwszej instancji;

e) art. 734 k.c. poprzez przyjęcie, że zleceniodawcą dla osób ubezpieczonych była skarżąca, pomimo iż w tej sprawie dającymi zlecenia były wyłącznie spółki (...)(...)

f) art. 734 k.c., w zw. z art. 750 k.c. oraz art. 351¹ k.c. poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, tj. przez przyjęcie, że osoby ubezpieczone nie wykonywały czynności na rzecz swych zleceniodawców - spółek (...)(...) (...) + H.+B.+ (...) Sp. z o.o., pomimo że za pracę swych zleceniobiorców spółki te wystawiły firmie (...) Sp. z o.o. faktury za usługi na łączną kwotę aż 708.728,56 zł;

g) art. 58 k.c. (Sąd pierwszej instancji na str. 27. uzasadnienia swego wyroku błędnie wskazał, cyt.: "art. 58 § 1 k.p.") poprzez bezpodstawne przyjęcie, że zleceniodawcą i płatnikiem dla osób ubezpieczonych była firma (...) sp. z o.o. - takie tendencyjne stanowisko Sądu pierwszej instancji jest wręcz niedorzeczne, albowiem w tych spornych stosunkach zlecenia dotyczących osób zainteresowanych nie ma nawet najmniejszych oznak jakiegokolwiek obejścia prawa, powodującego nieważność zawartych umów o świadczenie usług oraz umów zleceń zawartych między rzeczywistymi płatnikami a zleceniodawcami (R., (...)), ani też interesu prawnego żadnej ze stron w celu „obchodzenia prawa”;

h) niesłuszne wskazanie, że umowy zlecenia zawarte między ubezpieczonymi a (...) sp. z o.o. należało uznać za sprzeczne z ustawą na podstawie przepisów art. 734 § 1 k.c. w związku z art. 750 k.c. oraz art. 22 § 1 k.p.c., choć art.

22 § 1 k.p.c.. wcale w tym przypadku nie ma zastosowania; Sądowi pierwszej Instancji chodziło więc chyba o art. 22 k.p., który w tej sprawie także nie ma zastosowania, bo nie istniały stosunki pracy pomiędzy osobami ubezpieczonymi a firmami (...)(...);

i) art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c. poprzez nie zawieszenie postępowania do czasu wydania przez organ rentowy prawomocnych decyzji o wyłączeniu osób ubezpieczonych z ubezpieczeń społecznych w firmach (...)(...), pomimo że rozstrzygnięcie spraw zależało od uprzedniej decyzji organu administracji publicznej; faktem jest, że organ rentowy w ogóle nie wydał decyzji w stosunku do spółek (...)(...) o niepodleganiu przez osoby zainteresowane ubezpieczeniom społecznym i innym opłatom na podstawie art. 38 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r., poz. 121); np. Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 13 maja br. wydał postanowienie o oddaleniu zażalenia ZUS-u Oddział w P., sygn. akt III AUz 125/15, które Sąd ten doręczył mi jako pełnomocnikowi strony w dniu 29 maja br. - na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu VII Wydział Ubezpieczeń Społecznych o zawieszeniu postępowania, z dnia 12 stycznia 2015 r., sygn. akt VII U 4227/14, wydane z uwagi na okoliczność, że pozwany w ogóle nie wydał decyzji w stosunku do (...). (...)+H.+B.+ (...) Spółki z o.o., o niepodleganiu ubezpieczeniom społecznym i innym opłatom, z tytułu zatrudniania pracowników (ubezpieczonych) w tej spółce - analogicznie jak w tym przypadku;

j) art. 109 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jedn. Dz.U. z 2008 r., Nr 164, poz. 1027 z późn. zm.) poprzez oddalenie odwołania, pomimo iż zaskarżone decyzje ZUS-u dotyczą także podlegania ubezpieczeniom zdrowotnym; z tego przepisu wynika, iż do właściwości Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należą jedynie sprawy z zakresu wymierzania i pobierania składek na ubezpieczenie zdrowotne, lecz nie należą do kompetencji ZUS sprawy dotyczące samego podlegania ubezpieczeniom zdrowotnym; w tym zakresie właściwym jest dyrektor oddziału Wojewódzkiego Funduszu (...) (vide m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 24 czerwca 2008 r., III AUa 1880/07, czy też rozważania prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w wyroku z dnia 9 października 2012 r., III AUa 563/12); ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika jednak, aby uprawniony w tym zakresie podmiot wydał prawomocne decyzje pozbawiające statusu płatnika spółki (...)(...), a tym bardziej D. Oddziału Wojewódzkiego Funduszu nie ustalił kwestii wyłączenia z ubezpieczeń zdrowotnych osób zainteresowanych w tej sprawie z tytułu bycia zleceniobiorcami w firmach (...)(...)

k) art. 6 ust. 4, art. 18 ust. 1, art. 18a, art. 18d i 18n ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2015 r. poz. 149 z późn. zm.) w związku z art 7 ustawy z dnia 9 lipca 2013 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz.U. Nr 166, poz. 1608 z późn. zm.) poprzez ich niezastosowanie i ustalenie, że płatnikiem składek winna być skarżąca, mimo że zarówno firmy (...), jak i (...). posiadały certyfikaty Marszałków Województw (...) oraz (...) - (...) o dokonaniu wpisów do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia oraz polisy OC i były w pełni uprawnione do prowadzenia tego rodzaju działalności gospodarczej i zatrudniania pracowników, która to okoliczność nie została przez Sąd pierwszej Instancji, a wcześniej przez organ rentowy ustalona i uwzględniona w wydanym wyroku, pomimo że agencje pracy tymczasowej mogą zatrudniać osoby również na podstawie umów cywilnoprawnych, w tym umów zleceń;

l) art. 9 i art. 10 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (tekst jedn. Dz.U z 2014 r., poz. 272 z późn. zm.) przez przyjęcie, że skarżąca jest zobowiązana do zapłaty składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z tytułu zatrudnienia osób zainteresowanych w tej sprawie, podczas gdy osoby te nie pozostawały w stosunkach zlecenia ze skarżącą spółką, a zatem nie były pracownikami w rozumieniu art. 10 ww. ustawy.

2. rażące naruszenie przepisów postępowania powodujące nieważność tego postępowania pierwszej instancji na podstawie art. 379 pkt 2 k.p.c., mających istotny wpływ na wydanie wyroku oraz na jego treść, a w szczególności:

a) art. 174 § 1 pkt 2 k.p.c. w związku z art. 69 k.p.c., art. 379 pkt 2 k.p.c. oraz art. 477¹¹ k.p.c. z powodu braku organu w postaci zarządu - z racji złożenia rezygnacji z pełnienia tych funkcji w firmach:

- (...) sp. z o.o., dla której wyznaczono kuratora na podstawie art. 69 k.p.c., który w istocie w tym postępowaniu występując jako „rzecznik” organu rentowego, bynajmniej nie reprezentował interesów spółki (...), lecz wyłącznie interesy ZUS, a zajęte przez niego stanowisko z powodu braku rzetelnej, a nawet jakiegokolwiek wiedzy merytorycznej w tej sprawie pozostaje w całkowitej sprzeczności z faktami oraz zgromadzonym w tej sprawie materiałem dowodowym; zatem instytucja kuratora w tej sprawie została wykorzystana jako pretekst do formalnego usunięcia przeszkody w podjęciu przez Sąd pierwszej instancji zawieszono wcześniej postępowania w tej sprawie;
- (...) sp. z o.o., której Sąd nie wezwał do udziału w sprawie ani nie zawiadomił o toczącym się postępowaniu jako strony zainteresowanej i nie wyznaczył dla niej kuratora, która od dnia 21 maja 2016 r. z powodu złożenia rezygnacji z funkcji prezesa jednoosobowego zarządu tej spółki, pomimo iż firma (...) jest solidarnie odpowiedzialną za wykonywanie wszelkich obowiązków przez spółkę (...). na podstawie zawartej w dniu 1 marca 2013 r. umowy dołączonej Sądowi pierwszej instancji do pisma procesowego skarżącej z dnia 25 listopada 2016 r., gdyż w oparciu o przepisy § 3 ust. 3 oraz § 7 ust. 4 tej umowy (...) zobowiązała się do ponoszenia solidarnej odpowiedzialności za wykonanie umów i porozumień w sprawie outsourcingu pracowniczego, zawartych także przed dniem 1 marca 2013 r. ze spółką (...), a więc również i w stosunku do organu rentowego, skarżącej oraz wykonawców usług, tj. osób zainteresowanych (zleceniobiorców) w tej sprawie;

b) art. 258 - art. 277 k.p.c. (zeznania świadków) poprzez ograniczenie materiału dowodowego i niedopuszczenie do przesłuchania jako świadków byłego kierownictwa firmy (...), B. W. - Głównego Księgowego i M. D. Personalnego oraz prokurentów M. B. (2) i K. R., a także H. M. po oznajmieniu w piśmie procesowym z dnia 25 listopada 2016 r., że niektóre z tych osób składały w dniu 28 kwietnia 2016 r. zeznania w drodze wideokonferencji pomiędzy Sądem Okręgowym w Łodzi a Sądem Rejonowym dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu, zeznania bardzo niekorzystne dla organu rentowego i organów skarbowych, świadczące bezsprzecznie o współdziałaniu ZUS-u i organów skarbowych z panem Z. K. - rzeczywistym właścicielem firm (...) oraz (...) - i umyślnym odstępowaniu od przeprowadzania kontroli w tych firmach; wówczas to na moje zapytanie skierowane do pani B. W. o kontrole przeprowadzane przez ZUS i Urząd Skarbowy we W. w siedzibach spółek (...)(...) i (...) padła wszak niezwykle zaskakująca odpowiedź: "Proszę Sądu ja byłam w szoku, nie mogłam wprost uwierzyć: Były kontrole z US. ZUS nigdy nie był na kontroli w firmie. Kontrole z US przychodziły do siedziby KUK we W. na ul. (...) i po krótkiej rozmowie telefonicznej z panem K. opuszczali budynek.";

c) art. 217 § 2 i § 3 k.p.c. poprzez niedopuszczalne oddalenie bardzo wielu wniosków dowodowych zgłoszonych przez skarżącą wraz z pismem procesowym z dnia 25 listopada 2016 r., pomimo iż postępowanie w sprawie było zawieszono już od 2014 r., a wnioski te zostały złożone przeze mnie bezpośrednio po ustanowieniu przez Sąd pierwszej instancji kuratora dla spółki (...) oraz po wyznaczeniu pierwszego (po długotrwałym zawieszeniu) terminu posiedzenia Sądu w tej sprawie, tym bardziej że strona skarżąca ma prawo zgłosić te wnioski nawet w postępowaniu przez Sądem drugiej instancji, a ponadto dostęp do większości istotnego w tej sprawie materiału dowodowego uzyskałam dopiero w drugim półroczu 2016 r., jak np.:

- ujawnione w dniu 7 września 2016 r. wyciągi z oryginalnych raportów Najwyższej Izby Kontroli, skierowanych do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, wystąpienie pokontrolne Departamentu Pracy, Spraw (...) i Rodziny (...).410.003.03.2015 oraz wystąpienie pokontrolne wiceprezesa NIK J. U. skierowane do Ministra Finansów (...).410.011.01.2015, P/15/111 - oryginały są dostępne na stronie internetowej NIK: (...) oraz (...)
- ujawnione w dniu 5 października 2016 r. przez Najwyższą Izbę Kontroli departament pracy, spraw społecznych i rodziny, zamieszczone na stronie internetowej NIK szczególnie ważne informacje i dokumenty dotyczące spornego outsourcingu, noszące tytuł: „Informacja o wynikach kontroli prawidłowość działań zakładu ubezpieczeń społecznych i organów podatkowych w zakresie ścigalności i egzekucji składek na ubezpieczenia społeczne i należności podatkowych wynikających z zatrudniania pracowników w ramach umów outsourcingowych", zatwierdzone przez Prezesa NIK K. K. (3) w dniu 23 września 2016 r. - (...).410.003.00.2015

nr ewid. (...) - link do tych informacji Najwyższej Izby Kontroli, a także do pełnego raportu z kontroli, w objętości 72 stron: (...)

3. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu pierwszej instancji z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez poniższe ustalenia:

a) zawarcie umów zleceń pomiędzy ubezpieczonymi a firmami (...) (...) było nieważne i nastąpiło w celu ominięcia przepisów, było więc jakoby „rzekomym zatrudnieniem”, choć w ogóle okoliczność ta z materiału dowodowego nawet w najmniejszym stopniu nie wynika;

b) przy założeniu, że zatrudnienie osób zainteresowanych było „nieważne”, czy też „rzekome”, a praca nie była wykonywana, to jak należy zinterpretować fakt, iż właśnie za wykonywaną pracę osoby ubezpieczone otrzymywały w spornym okresie w każdym miesiącu wynagrodzenie zgodnie z zawartymi na piśmie umowami zleceniami, a za świadczone usługi w spornym okresie skarżąca zapłaciła faktury wystawione przez firmy (...) (...) jako usługobiorca tych spółek;

c) całkowite pominięcie okoliczności, że firmy (...) (...) realizowały swoje obowiązki płatników składek na ubezpieczenia społeczne i ewidencjonowały składki na kontach osób ubezpieczonych, którym ZUS wydał informacje o stanie kont ubezpieczonych za 2012 i 2013 rok, gdzie wskazano, iż zleceniodawcami i płatnikami dla osób zainteresowanych były firmy (...) (...);

d) pominięcie niezwykle istotnych faktów, że w sprawach analogicznych jak ta, że w całej Polsce w sądach pracy zapadło aż kilka tysięcy wyroków przeciwko pozwanym przez pracowników spółkom (...) (...) o różne roszczenia pracownicze, opatrzone klauzulami wykonalności, a osoby ubezpieczone zgłosiły swoje roszczenia do Sędziego Komisarza pana M. N. i Syndyka Masy Upadłości (...) p. M. G., który notabene tych wyroków w ogóle nie wykonuje;

e) całkowite pominięcie bardzo istotnej w sprawie okoliczności, że firmy (...) (...), a także spółka (...), która zapłaciła zaliczki na podatek dochodowy od osób ubezpieczonych za 2012 r. za firmę (...) jako płatnicy i zleceniodawcy dla ubezpieczonych, rozliczały się z organem rentowym ze swoich zobowiązań publicznoprawnych w gotówce (przelewy bankowe) lub wierzytelnościami-kompensatami, a ZUS tego faktu w ogóle nie kwestionował i od 2010 r. w ogóle nie przeprowadzał w firmach (...) (...) żadnej kontroli w zakresie wykonywania przez nie obowiązków płatników, pracodawców i zleceniodawców;

f) pominięcie niezwykle istotnego faktu, mającego znaczenie dla wydania wyroku w tej sprawie, że od dnia 8 listopada 2012 r. do dnia 8 marca 2013 r., czyli przez 4 miesiące pani M. B. (3) - Prezes Zarządu nie przebywała w skarżącej firmie (wnioskodawcy w pierwszej instancji), ze względu na przewlekłe schorzenia uniemożliwiające chodzenie (ucisk rdzenia kręgowego i bolesne ataki spowodowane kamicą żółciową) i pobyt w szpitalu;

g) całkowite pominięcie i zlekceważenie oryginalnych raportów Najwyższej Izby Kontroli skierowanych do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych - wystąpienie pokontrolne Departamentu Pracy, Spraw (...) i Rodziny (...) .410.003.03.2015 oraz wystąpienie pokontrolne wiceprezesa NIK J. U. skierowane do Ministra Finansów (...) .410.011.01.2015, P/15/111 - w których ujawniono fakt odbycia w dniu 26 września 2013 r. specjalnej narady, na której „wypracowano” jednolite stanowisko organów państwa zmierzające do przeprowadzenia egzekucji zobowiązań publicznoprawnych z firm przedsiębiorców-usługobiorców agencji zatrudnienia, spółek: R., (...)... oraz (...), a także raportów z dnia 5 października 2016 r. Najwyższej Izby Kontroli departamentu pracy, spraw społecznych i rodziny noszące tytuł: „Informacja o wynikach kontroli prawidłowość działań zakładu ubezpieczeń społecznych i organów podatkowych w zakresie ściągłości i egzekucji składek na ubezpieczenia społeczne i należności podatkowych wynikających z zatrudniania pracowników w ramach umów outsourcingowych” - zatwierdzone przez Prezesa NIK K. K. (3) w dniu 23 września 2016 r. - (...) .410.003.00.2015 nr ewid. (...) - dostępne na stronie internetowej Najwyższej Izby Kontroli, w tym także pełny raport z kontroli ujawniający spis organów naszego państwa uknuty przeciwko przedsiębiorcom-usługobiorcom spółek (...): (...) pracowniczym.html

Wskazując na te zarzuty, odwołująca spółka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie I poprzez uwzględnienie odwołań od spornych decyzji organu rentowego, a także o zasądzenie od organu rentowego na rzecz skarżącej (...) sp. z o.o. kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Odwołująca spółka wniosła również o dopuszczenie przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku złożonego materiału dowodowego, który Sąd pierwszej instancji zdaniem odwołującej bezpodstawnie oddalił na posiedzeniu w dniu 29 listopada 2016 r., w którym pełnomocnik dowołującej nie mogła uczestniczyć z uwagi na kolizję terminu z rozprawą w tym dniu w Sądzie Okręgowym w Gliwicach (sygn. akt VIII U 780/15). W zakresie wniosków ewentualnych odwołująca spółka wniosła o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, z uwzględnieniem kosztów postępowania odwoławczego.

W odpowiedzi na apelację Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wniósł o oddalenie apelacji, zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych oraz oddalenie wniosków dowodowych złożonych w apelacji jako nieistotnych z uwagi na przedmiot rozpoznawanej sprawy.

Syndyk Masy Upadłości (...). (...) + H. + B. + (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej złożył zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w Olsztynie zawarte w punkcie II wyroku z dnia 9 grudnia 2016 r. w przedmiocie odmowy zasądzenia przez Sąd na jego rzecz zwrotu kosztów. Z tego względu syndyk wniósł o zmianę tego postanowienia i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych, czyli kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł.

W odpowiedzi na zażalenie Syndyka Masy Upadłości (...). (...) + H. + B. + (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej pełnomocnik odwołującej wniósł o jego odrzucenie, uznając je za bezzasadne.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutu nieważności postępowania przed Sądem pierwszej instancji z przyczyn określonych przepisem art. 379 § 2 k.p.c. oraz art. 477¹¹ k.p.c. Skarżący wywodzi w uzasadnieniu tego zarzutu, że Sąd Okręgowy nie wezwał do udziału w sprawie, ani też nie zawiadomił o toczącym się postępowaniu, jako zainteresowanego spółki (...), która w oparciu o umowę współpracy ze spółką (...). zobowiązała się do ponoszenia solidarnej odpowiedzialności za wykonywanie umów i porozumień w sprawie outsourcingu pracowniczego, zawartych także przed 1 marca 2013 r. Zważywszy na przedmiot rozstrzygnięcia zaskarżonymi decyzjami, który dotyczył ustalenia podlegania ubezpieczeniom społecznym, podstawy wymiaru składek z tytułu wykonywania umowy zlecenia w (...) Spółka z o.o. w S., należy podzielić stanowisko Sądu pierwszej instancji, iż w świetle art. 477¹¹ § 2 k.p.c., spółka (...) nie jest zainteresowanym w sprawie. Umowa z 1 marca 2013 r., na mocy której spółka (...) zobowiązała się do ponoszenia solidarnej odpowiedzialności za wykonanie umów i porozumień zawartych ze spółką (...), nie czyni jej zainteresowaną w rozpoznawanej sprawie. Zainteresowanymi w sprawie są (...) Sp. z o.o. oraz (...). Sp. z o.o. jako podmioty, które zawierały z ubezpieczonymi umowy i zgłaszały do ubezpieczeń.

W tych okolicznościach Sąd pierwszej instancji nie naruszył przepisu art. 477¹¹ k.p.c.

Nie znajduje też uzasadnienia zarzut naruszenia przepisu art. 379 § 2 k.p.c., zgodnie z którym nieważność postępowania zachodzi, jeżeli strona nie miała zdolności sądowej lub procesowej, organu powołanego do jej reprezentowania lub przedstawiciela ustawowego albo gdy pełnomocnik strony nie był należycie umocowany. W okolicznościach rozpoznawanej sprawy skarżącemu chodzi o (...) Spółkę z o.o., dla której Sąd ustanowił kuratora na podstawie art. 69 k.p.c. i następnie podjął zawieszony postępowanie. W ocenie apelującego, ustanowienie kuratora w tym trybie zostało wykorzystane jako pretekst do formalnego usunięcia przeszkody w podjęciu wcześniej zawieszonego postępowania z powodu braku organu powołanego do reprezentowania spółki.

W tym miejscu przypomnieć należy, iż postanowieniem z dnia 27 marca 2015 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie (k. 148) zawiesił postępowanie, bowiem ustalił, że zainteresowana w sprawie (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. jest pozbawiona organów powołanych do jej reprezentowania. Jako podstawę zawieszenia postępowania Sąd wskazał przepis art. 174 § 1 pkt. 2 k.p.c. Podkreślić też należy, iż przed wydaniem postanowienia co do zawieszenia postępowania, Sąd Okręgowy w Olsztynie zwrócił się do Sądu Rejonowego we Wrocławiu o rozważenie konieczności ustanowienia kuratora spółce (...) w trybie art. 42 k.c. w związku z toczącymi się postępowaniami z udziałem tej spółki. Postanowieniem z dnia 5 stycznia 2015 r. (k. 146), Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Fabrycznej we Wrocławiu Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego stwierdził brak podstaw do ustanowienia – w postępowaniu prowadzonym z urzędu – kuratora w trybie art. 42 k.c. W dalszym postępowaniu na wniosek organu rentowego (k. 193), postanowieniem z dnia 11 maja 2016 r. (k. 206), Sąd Okręgowy w Olsztynie oddalił wniosek o podjęcie zawieszono postępowania, stwierdzając że nie ustały przyczyny zawieszenia, przy czym Sąd ten nie dopatrył się podstaw do ustanowienia spółce (...) kuratora na podstawie art. 146 k.p.c. w związku z art. 143 k.p.c. Wskutek zażalenia organu rentowego, Sąd Apelacyjny w Białymstoku uchylił postanowienie z 11 maja 2016r. – postanowieniem z 21 lipca 2016 r. (k. 299). W uzasadnieniu postanowienia Sąd Apelacyjny wskazał na potrzebę rozważenia braku właściwej reprezentacji spółki (...) w kontekście przepisu art. 69 k.p.c., tj. ustanowienia kuratora procesowego, przedstawiając argumentację uzasadniającą takie rozwiązanie. W związku z powyższym orzeczeniem, Sąd Okręgowy w Olsztynie, postanowieniem z dnia 22 września 2016 r. ustanowił na podstawie art. 69 k.p.c. kuratora dla spółki (...) z siedzibą we W. w osobie radcy prawnego B. Z. i podjął zawieszone postępowanie (k. 336).

Sąd Apelacyjny, w składzie rozpoznającym sprawę, podziela stanowisko Sądu Okręgowego w Olsztynie co do ustanowienia spółce (...) kuratora na podstawie art. 69 k.p.c. i w tym zakresie podziela argumentację wyrażoną w uzasadnieniu postanowienia z 21 lipca 2016 r. W szczególności, za ustanowieniem kuratora procesowego zainteresowanej spółce, która nie ma organów powołanych do jej reprezentowania, przemawia interes ubezpieczonych, przejawiający się w zagwarantowanym prawie do rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jak i ustaleniu podmiotu, z którym łączy ich stosunek ubezpieczenia i wynikający z tego obowiązek opłacenia składek. Podnoszony w apelacji zarzut, iż wyznaczony kurator nie reprezentuje należycie interesów spółki (...), lecz wyłącznie interesy ZUS i nie przedstawia stanu sprawy zgodnie z faktami, nie podważa zasadności ustanowienia kuratora. W świetle powyższego nie jest zasadny zarzut apelacji naruszenia przepisu art. 174 § 1 pkt. 2 k.p.c. w związku z art. 69 k.p.c. oraz art. 379 pkt. 2 k.p.c.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, warunkiem wydania zaskarżonych decyzji, które stwierdzają podleganie ubezpieczonym społecznym nie było wcześniejsze wydanie decyzji o wyłączeniu ubezpieczonych z ubezpieczeń społecznych w spółkach (...)(...) Stąd też zarzut naruszenia przepisu art. 177 § 1 pkt. 3 k.p.c. poprzez niezawieszenie postępowania do czasu wydania przez organ rentowy prawomocnych decyzji o wyłączeniu z ubezpieczenia w zainteresowanych spółkach nie znajduje uzasadnienia. Zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie mogłoby być rozważane w oparciu o przepis art. 177 § 1 pkt. 1 k.p.c. w sytuacji, gdyby toczyło się odrębne postępowanie co do istnienia bądź nieistnienia podlegania ubezpieczonym społecznym w spółkach (...) lub (...). Takie postępowania nie toczą się i co więcej, organ rentowy w tym przedmiocie nie wydawał decyzji od których służyłoby odwołanie.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez Sąd pierwszej instancji przepisów art. 258-277 k.p.c. oraz 217 § 2 i § 3 k.p.c. Sąd Apelacyjny generalnie podziela stanowisko tego Sądu odnośnie oddalenia wniosków dowodowych, zgłoszonych przy piśmie pełnomocnika skarżącej z dnia 25 listopada 2016 r. (k. 446 i następne). W piśmie tym pełnomocnik skarżącego wnosila między innymi o przesłuchanie w charakterze świadków byłą kadre zarządzającą spółek (...), (...), i (...) (B. W., M. W., M. B. (2), K. R.) oraz pełnomocnika odwołującego H. M., na okoliczność zasad funkcjonowania oferty outsourcingu pracowniczego z udziałem rzeczywistych płatników i zleceniodawców, nadzoru nad wykonywaną pracą, rozliczania składek na ubezpieczenia przez zainteresowane spółki a także nieodpłatnego przekazania w użytkowanie pracownikom – wykonawcom usług środków trwałych, pomieszczeń pracy i ich wyposażenia, a także dowodu z dokumentów w tym raportów Najwyższej Izby Kontroli.

W świetle art. 217 § 1 k.p.c. strona może aż do zamknięcia rozprawy przytaczać okoliczności faktyczne i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej. Niewątpliwie, wnioski dowodowe pełnomocnik skarżącej złożył przed zamknięciem rozprawy, która odbyła się 29 listopada 2016 r. Mając na względzie fakt długiego okresu zawieszenia postępowania (od 27 marca 2015 r. do 22 września 2016 r.) uznać należy, iż wnioski dowodowe pełnomocnika skarżącej nie były spóźnione. Stąd też zasadność ich oddalenia należy ocenić w kontekście ich wagi dla wyjaśnienia spornych okoliczności. Z mocy art. 217 § 3 k.p.c. Sąd pomija, bowiem twierdzenia i dowody, jeżeli są powoływane jedynie dla zwłoki lub okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione. W ocenie Sądu Apelacyjnego, zebrany w sprawie materiał dowodowy, w zakresie objętym przedmiotem zaskarżonych decyzji, co do którego sąd jest związany, pozwalał na merytoryczne rozstrzygnięcie. W tym znaczeniu zgłoszone przez pełnomocnika skarżącego wnioski dowodowe były nieistotne i w konsekwencji powodowałyby przewlekłość postępowania.

Reasumując, Sąd Apelacyjny nie dopatrył się naruszenia zarzucanych przepisów prawa procesowego, które miałyby wpływ na treść rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji, w tym także na nieważność postępowania.

Przechodząc do oceny zarzutów prawa materialnego oraz sprzeczności istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, w pierwszej kolejności należy podkreślić, że zakres postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wyznacza treść zaskarżonej decyzji. Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie od 15 decyzji wydanych w stosunku do ubezpieczonych – zainteresowanych w sprawie: K. K. (4), I. P. (1), W. W. (1), M. M. (1), M. K., A. K., A. R. (2), P. S., P. R., L. P., E. F., B. M., P. P., Z. L. i T. G.. W decyzjach szczegółowo opisanych, w części wstępnej uzasadnienia, wydanych wobec każdego z ubezpieczonych, organ rentowy stwierdził podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania w odwołującej się spółce umowy zlecenia, a w przypadku I. P. (1) i W. W. (1) także umowy o pracę, ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne. Organ rentowy wywodził zatem, iż płatnikiem składek za ubezpieczonych, w okresach objętych decyzją, jest skarżąca spółka (...).

Wbrew twierdzeniom apelującego, zaskarżone decyzje nie rozstrzygają o podleganiu ubezpieczeniu zdrowotnemu. Z treści decyzji jednoznacznie wynika, iż ZUS ustalił jedynie podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne, a do rozstrzygnięcia tej kwestii z mocy art. 109 ust. 2 ustawy z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych organ rentowy jest właściwy. W części dotyczącej ustalenia podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne, w zaskarżonych decyzjach ZUS powołuje się na właściwe ustępy art. 81 i 85 cytowanej wyżej ustawy, które to przepisy co zasady określają podstawę wymiaru składki oraz płatników składek. Organ rentowy, ani też Sąd pierwszej instancji, przy rozstrzyganiu sprawy nie powoływały się na przepis art. 109 ust. 1 ustawy z 27 sierpnia 2004 r., a zatem nie można mówić o jego naruszeniu. Natomiast rację ma skarżący, że w zakresie objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym, właściwym organem jest D. Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia.

Sąd Apelacyjny stwierdza, że ustalony przez Sąd pierwszej instancji stan faktyczny sprawy jest prawidłowy. Dokonane ustalenia faktyczne Sąd Apelacyjny przyjmuje za swoje. Najistotniejsze z nich zamykają się stwierdzeniem, że nie doszło do transferu pracowników na nowego pracodawcę, zaś ubezpieczeni – zainteresowani w sprawie nie byli pracownikami bądź zleceniobiorcami w spółce (...) czy (...). jako agencjach pracy tymczasowej, lecz zatrudnionymi w spółce (...) i to ten podmiot jest zobowiązany do opłacania składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne.

Do oceny zarzutów sprzeczności istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz naruszenia prawa materialnego, celem jest przytoczenie ustaleń Sądu Okręgowego.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na umowę – porozumienie z dnia 1 października 2011 r. zawarte pomiędzy (...) Sp. z o.o. i (...) Spółką z o.o. (k. 7 akt). Na jej podstawie strony porozumiały się, że dotychczasowy pracodawca, tj. (...) przekazuje, a nowy pracodawca – (...) Sp. z o.o. – przyjmuje wszystkich pracowników według załączonego wykazu, na warunkach identycznych, jakie pracownicy mieli do 30 listopada 2011 r. Nowy pracodawca przejmuje też wszystkie obowiązki wynikające z przepisów prawa pracy, ubezpieczeń społecznych

i zdrowotnych, przepisów podatkowych oraz innych wymaganych prawem zobowiązań dotyczących pracodawcy. Przekazanie pracowników na mocy art. 23¹ k.p. nastąpiło z dniem 1 grudnia 2011 r. Następnie w dniu 1 grudnia 2011 r. strony zawarły umowę o świadczenie usług (k. 8-10 akt), w której (...) Spółka z o.o. jako usługobiorca zleciła (...) Spółka z o.o. jako usługodawcy świadczenie usług w zakresie będącym przedmiotem działalności określonym przez klasyfikację (...), w szczególności polegającym na obsłudze sklepów budowlanych. W celu realizacji usług określonych umową, usługobiorca (...) zobowiązała się udostępnić bezpłatnie wykonawcom usług niezbędny sprzęt, zgodnie ze standardami obowiązującymi u niego dla danego stanowiska oraz umożliwić stały dostęp do pomieszczeń socjalnych, znajdujących się w miejscu wykonywania usługi. Nadto, strony określiły, że osoby oddelegowane do pracy – wykonania usługi w spółce (...), zobowiązane są do wykonywania obowiązków odpowiednich do stanowiska i działu oddelegowania, a wykonawców biorących udział w realizacji umowy będą określały osoby wskazane przez usługobiorcę, czyli spółkę (...). Strony rozliczały się według wystawionych faktur, przy czym usługodawca (spółka (...)) przyznała rabat w wysokości 40% kosztów, na które składają się składki ZUS od wynagrodzeń, podatek od wynagrodzeń. Wysokość wynagrodzenia przysługującego (...) Sp. z o.o. za oferowane usługi, stanowiło w świetle umowy o świadczenie usług wynagrodzenia pracowników wraz ze składkami ZUS, na które (...) Sp. z o.o. otrzymała od (...) Sp. z o.o. 40 % rabat. Istotne jest, że do realizacji usług, jako wykonawców, spółka (...) oddelegowała pracowników wcześniej przejętych na podstawie umowy porozumienia z 1 października 2011 r. Wprawdzie, co jest poza sporem, zainteresowani w sprawie zleceniobiorcy, jako zatrudnieni po 1 grudnia 2011 r., nie byli pracownikami skarżącej spółki, wymienionymi w załącznikach do porozumienia z 1 października 2011 r., co oznacza, że nie zostali „przejęci”, to dla oceny działań podejmowanych przez skarżącego oraz spółki zainteresowane należy odnieść się do przepisu art. 23¹ § 1 k.p. W świetle tego przepisu, w razie przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę staje się on z mocy prawa stroną w dotychczasowych stosunkach pracy.

Powołany przepis obejmuje pojęcie „transferu pracodawcy” i choć nie definiuje wprost tego pojęcia, to jednak niewątpliwie wzorowany jest na dyrektywie Rady 2001/23/WE z 21 marca 2001 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz. Urz. WE L 82 dnia 22 marca 2001 r., s. 16 - Dz. Urz. UE - sp. 05, t. 4, s. 98).

Wskazać należy, iż użyte w powołanej dyrektywie (...) pojęcie "jednostka gospodarcza" jest zbiorczym pojęciem, oznaczającym przejmowane przedsiębiorstwo, zakład lub część przedsiębiorstwa lub zakładu, natomiast w terminologii stosowanej w prawie polskim w jego zakresie mieści się zakład pracy lub część zakładu pracy. W myśl art. 1 pkt 1 litera b dyrektywy (...) „przejęcie” następuje wtedy, kiedy przejmowana jest jednostka gospodarcza, która zachowuje swoją tożsamość, oznaczającą zorganizowane połączenie zasobów, którego celem jest prowadzenie działalności gospodarczej, bez względu na to, czy jest to działalność podstawowa czy pomocnicza.

Pojęcie jednostki gospodarczej zostało wprowadzone do regulacji unijnych pod wpływem ewolucji orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości w kwestii kwalifikacji przekazania zadań (funkcji) przedsiębiorstwa innemu przedsiębiorstwu w kontekście regulacji przejścia zakładu pracy. Pierwotnie Trybunał Sprawiedliwości przyjmował, że sama działalność stanowiąca samodzielną funkcję (zadanie) może być zrównana z zakładem lub częścią zakładu w rozumieniu dyrektywy, tym samym przekazanie określonej funkcji czy też zadania należącego do przedsiębiorstwa innemu podmiotowi może być uznane za przejście na niego zakładu pracy lub części zakładu pracy. W tej sytuacji kontynuowanie tej samej lub podobnej działalności (funkcji, zadania) przez inne przedsiębiorstwo, nawet bez przejęcia pracowników lub składników mienia związanych z wykonywaniem zadania mogło być, przy uwzględnieniu innych wskaźników zachowania tożsamości, uznane za przejście zakładu pracy lub części zakładu pracy (por. wyroki ETS z dnia: 19 maja 1992 r. w sprawie C-29/91 Dr. S. S. v. H. B. and O., szczeg. pkt 31; 14 kwietnia 1994 r., C-392/92, Christel Schmidt v. S. - und L. der früheren Ä. B., K. und C.; 7 marca 1996 r. w połączonych sprawach C-171/94 i C-172 A. M. and P. N. v. (...) Company Belgium SA). Podważenie powyższej wykładni nastąpiło w wyroku w sprawie R., w której ETS stwierdził, że przejście może dotyczyć stabilnej ekonomicznie jednostki, której funkcjonowanie nie jest ograniczone do wykonywania jednego określonego zadania (por. wyrok z dnia 19 września 1995 r. w sprawie C-48/94 L. H., acting for Ole Rygaard v. D. A., acting for S. M. A. A/S). Z kolei pełne skryształowanie tego stanowiska

nastąpiło w sprawie S., w której Trybunał Sprawiedliwości uznał, że pojęcie jednostki podlegającej przejściu odnosi się do zorganizowanej grupy osób i środków ułatwiających wykonywanie działalności gospodarczej, zmierzającej do osiągnięcia określonego celu (por. wyrok z dnia 11 marca 1997 r. w sprawie C-13/95 A. S. v (...) K. pkt 13, 15; tak samo w późniejszych orzeczeniach, np.: cyt. wyżej sprawy H., pkt 25-34 i N. G.-G., pkt 32; wyrok z dnia 25 stycznia 2001 r., C-172/99 w sprawie Oy LiikenneAb, pkt 31, 34 i in.) Zwrócić trzeba uwagę na ugruntowany pogląd, że w pewnych sektorach, w których działalność opiera się głównie na sile roboczej, zespół pracowników, który prowadzi trwale wspólną działalność, może tworzyć jednostkę gospodarczą (por. np. wyrok z dnia 10 grudnia 1998 r. w połączonych sprawach C-127/96, C- 229/96 i C-74/97 Francisco (...) SA v. P. G. P., M. P. i C. y L. S., oraz Friedrich Santner v. H. AG i M. (...) v. (...) SA i R. F. E. (R.), pkt 32; wyżej cyt. wyrok w sprawie H. i in., pkt 32; wyrok z dnia 24 stycznia 2002 r. w sprawie C-51/00 (...) S.A. v. S. I. and O., pkt 33; wyrok C-151/09 z dnia 29 lipca 2010 r. w sprawie F. de S. P. de la (...) ((...)) v. A. de la L. de la C., M. del Rosario Vecino Uribe, M. F., pkt 29, wyrok C-463/09 z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie (...) SA v. M. S. M. V., A. de C., pkt 33). W przypadku natomiast jednostek, których funkcjonowanie opiera się głównie na składnikach materialnych, decydujące jest przejście zasobów materialnych, nawet gdy nie przejęto większości zasobów pracy (zob. cyt. wyżej sprawę A. i wyrok z dnia 25 stycznia 2001 r. w sprawie C-172/99 (...) v. P. L. and P. J.). W orzecznictwie Trybunału podkreśla się nadto, że „przejście” następuje pod warunkiem, że przekazywana jednostka gospodarcza zachowuje tożsamość (zob. wyrok z dnia 18 marca 1986 r. w sprawie C-24/85 J. M. Antonius Spijkers v. G. B. C. et A. B. (3) en Z. B. (pkt 11-14). W uzasadnieniu wskazanego wyroku Trybunał zaznaczył, iż przejście przedsiębiorstwa, zakładu pracy lub części zakładu pracy nie przejawia się jedynie w przekazaniu jego majątku, lecz konieczne jest przede wszystkim rozważenie, czy został przekazany jako funkcjonująca jednostka, czy jego działanie jest rzeczywiście kontynuowane lub podjęte ponownie przez nowego pracodawcę. W celu oceny, czy przesłanki przejścia zostały spełnione, należy wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności faktyczne, które charakteryzują dane zachowanie, do których zalicza się w szczególności: rodzaj przedsiębiorstwa lub zakładu, o który chodzi, przejście lub brak przejścia składników majątkowych takich jak budynki i ruchomości, wartość składników niematerialnych w chwili przejścia, przejście lub brak przejścia większości pracowników przez nowego pracodawcę, przejście lub brak przejścia klientów, a także stopień podobieństwa działalności prowadzonej przed i po przejściu oraz czas ewentualnego zawieszenia tej działalności.

Mając na uwadze przedstawione wyżej rozważania i analizy orzecznictwa unijnego, przedstawić należy wykładnię prawa krajowego w sposób możliwie zgodny z treścią i celem powołanej, dyrektywy (...). Wskazane wywody i interpretacja regulacji unijnych jest w pełni aprobowana w aktualnym orzecznictwie Sądu Najwyższego i wyrokach sądów powszechnych, pozostających pod wpływem zarówno unijnej wykładni, jak również w ramach stosowania prounijnej wykładni regulacji krajowych (por. m.in. uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2013r. III PZP 1/13, OSNP 2014/5/51, LEX nr 1294241; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2012r. I PK 180/11, LEX nr 1219492; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2012r. II PK 233/11, LEX nr 1211154, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 kwietnia 2012r. I PK 155/11, LEX nr 1168894, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2012r. I PK 230/11, LEX nr 1243004).

W kontekście powyższych rozważań stwierdzić należy, iż w stanie faktycznym rozpoznawanej sprawy nie doszło do przejścia pracowników odwołującej się spółki na nowego pracodawcę w trybie art. 23¹ k.p. Porozumienie o przejściu pracowników zawarte pomiędzy (...) Sp. z o.o. a (...) Sp. z o.o. w żadnym stopniu nie miało na celu przejścia pracowników/zleceniobiorców. Jedyną zmianą jaka zaszła wskutek zawartego porozumienia był fakt wypłacania wynagrodzenia za pracę przez nowy podmiot (spółka (...), a następnie K.UK.-E.F.I.), który prowadził w tym zakresie odpowiednią dokumentację kadrowo-płacową. Po 1 grudnia 2011 r. wszelkie warunki pracy i płacy pracowników pozostawały na dotychczasowych warunkach, o czym wprost stanowiło porozumienie z 1 października 2011 r. Podkreślić należy, co jest istotną w sprawie okolicznością, że przedmiot działalności odwołującej się spółki pozostawał w ścisłym związku ze składnikami materialnymi majątku spółki, a jej pracownicy/zleceniobiorcy wykonywali obowiązki na określonych stanowiskach pracy, przy wykorzystaniu składników majątku przedsiębiorcy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Zatem „przejście” wyłącznie pracowników, w oderwaniu od składników majątkowych, rozumianych jako zorganizowana działalność gospodarcza, nie pozwala na przyjęcie, że doszło do przejścia zakładu pracy lub jej części na innego pracodawcę, a w konsekwencji wykluczony jest transfer pracowników

w trybie art. 23¹ k.p. Porozumienie o przejściu pracowników z 1 października 2011 r. i następnie umowa o świadczenie usług z 1 grudnia 2011 r. nie zostały objęte dyspozycją art. 23¹ k.p. i są sprzeczne z obowiązującymi standardami ochrony pracownika a przez to nieważne z mocy art. 58 k.c. Z zapisów umowy o świadczenie usług, w szczególności z postanowienia o zastosowaniu rabatu w wysokości 40% kosztów, na które składają się składki ubezpieczeniowe i podatek od wynagrodzeń wnosić należy, iż zasadniczym celem działania stron nie było „przejście zakładu pracy”, lecz obniżenie kosztów związanych z zatrudnieniem pracowników, tj. obciążeń z tytułu składek na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne i zdrowotne.

Zauważyć należy, iż kwestia „przejścia” pracowników w oparciu o porozumienie z 1 października 2011 r. może być rozważana tylko w stosunku do osób zatrudnionych w spółce (...) w dacie 30 listopada 2011 r. Zainteresowani w sprawie w tym czasie nie świadczyli pracy w tej spółce, a ich zatrudnienie wynika z umów zlecenia lub umów o pracę zawieranych przez (...) spółkę z o.o. w okresach wymienionych w zaskarżonych decyzjach, wydanych co do poszczególnych zainteresowanych w sprawie. W części wstępnej uzasadnienia wymienione są szczegółowo okresy, na które poszczególni zainteresowani zawierali umowy. Jest poza sporem, iż na podstawie tych umów zainteresowani świadczyli pracę na rzecz (...) spółki z o.o., chociaż umowy były podpisane przez spółkę (...). Pracą zainteresowanych pracowników i zleceniobiorców kierowały i sprawowały nadzór władze skarżącej spółki.

W stanie faktycznym sprawy prawidłowo ustalonym przez Sąd pierwszej instancji niezasadny jest zarzut apelacji naruszenia przepisów art. 734 k.c. w związku z art. 750 k.c. Przepis art. 734 k.c. stanowi, że zleceniobiorca dokonuje czynności prawnej dla dającego zlecenie, tak jak przepis art. 22 § 1 k.p. wskazuje, że pracownik wykonuje pracę na rzecz pracodawcy. W świetle tych przepisów oczywistym byłoby, że skoro umowy zlecenia lub umowy o pracę z zainteresowanymi w rozpoznawanej sprawie zawierały spółki (...) lub (...). to obowiązek świadczenia pracy – usług powinien odbywać się na rzecz tych podmiotów. Nie oznacza to, że w więzi prawnej, mającej za przedmiot świadczenie pracy, nie może pojawić się osoba trzecia. Taka konstrukcja, w ocenie Sądu Apelacyjnego, powinna jednak stanowić wyjątek. Trzeba mieć bowiem na uwadze, że beneficjent pracy (spółka (...)) nie przekazał kontrahentowi majątku, służącego do realizacji jego zadań a także zachował strukturę władz spółki i zarządzającą w procesie świadczenia pracy, a rola podmiotu, który w umowie o świadczenie usług nazwany został „usługodawcą” ograniczona została do wypłacenia zatrudnionym wynagrodzenia, które wcześniej obliczył i przekazał do jego dyspozycji pierwotny pracodawca. Tak rozumiany przez skarżącego outsourcing pozostaje w sprzeczności z przepisem art. 734 § 1 k.p.c. Wypada wspomnieć, że outsourcing to pojęcie z dziedziny ekonomii i zarządzania i oznacza ono sposób wykonywania działalności przez przedsiębiorcę polegający na tym, że część zadań jest przekazywanych innym podmiotom.

W stanie faktycznym sprawy, słusznie Sąd Okręgowy podkreślił, że w sytuacji gdy praca jest wykonywana dla innego podmiotu, należy zanegować istnienie umowy zlecenia między stronami, które jedynie formalnie podpisują zobowiązanie. (...) w takim wypadku nie może być stosowany.

W konsekwencji umowy zlecenia, jakie zawarła spółka (...).(…) z ubezpieczonymi – zainteresowanymi – w sprawie, należało uznać za sprzeczne z ustawą a zatem z mocy art. 58 § 1 k.c. za nieważne.

Sąd Apelacyjny przychylił się do twierdzeń apelującego, iż co do zasady zainteresowane spółki (...).(…), jako agencje pracy tymczasowej mogły zatrudniać pracowników tymczasowych, w tym także na podstawie umowy prawa cywilnego. Istotne jest jednakże, czy w rozpoznawanej sprawie konstrukcja zatrudnienia tymczasowego ma zastosowanie. Kwestię takiego zatrudnienia reguluje ustawa z 9 lipca 2003 r. o zatrudnieniu pracowników tymczasowych. W rozumieniu tej ustawy pracownikiem tymczasowym jest pracownik zatrudniony przez agencję pracy tymczasowej wyłącznie w celu wykonywania pracy tymczasowej na rzecz i pod kierownictwem pracodawcy użytkownika. Natomiast praca tymczasowa to wykonywanie na rzecz danego pracodawcy użytkownika, przez okres nie dłuższy niż wskazany w ustawie, zadań o charakterze sezonowym, okresowym, doraźnym lub których terminowe wykonywanie przez pracowników zatrudnionych przez pracodawcę użytkownika nie byłoby możliwe lub których wykonanie należy do obowiązków nieobecnego pracownika, zatrudnionego przez pracodawcę użytkownika.

Ustalenia Sądu pierwszej instancji, sprowadzające się w ostateczności do stwierdzenia, że umowy zlecenia (umowy o pracę) zawarte z ubezpieczonymi przez spółkę (...) bądź (...). i świadczona na ich podstawie praca nie odpowiadały warunkom wynikającym z ustawy o zatrudnieniu pracowników tymczasowych są prawidłowe. Z treści umów zlecenia, zawieranych w spornym okresie przez zainteresowane spółki wynika jednoznacznie, że ubezpieczeni- zainteresowani w sprawie byli kierowani do pracy w różnych działach (ogród, budowlany, obsługa kasy, dekoracje) prowadzonego przez odwołującą się spółkę marketu (B.) w S.. Przyjęcie, że zainteresowani świadczyli pracę na rzecz apelującego, w ramach pracy tymczasowej, prowadziłyby w okolicznościach rozpoznawanej sprawy do wniosku, że działalność spółki (...) opierała się wyłącznie na pracy pracowników tymczasowych zatrudnionych przez agencję. Trzeba bowiem zaznaczyć, iż w rozumieniu odwołującej się spółki, także pracownicy zatrudnieni u niej przed 1 grudnia 2011 r. stali się pracownikami agencji, tj. spółki (...). W tych okolicznościach skarżącej nie można przypisać statusu pracodawcy użytkownika, a praca świadczona przez zainteresowanych nie była pracą tymczasową w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy o zatrudnieniu pracowników tymczasowych. Istotne jest w tym kontekście, że rekrutacji pracowników czy zleceniobiorców dokonywała spółka (...) i ona decydowała o potrzebie zatrudniania pracowników. Osoby ubiegające się o zatrudnienie prowadziły rozmowy z władzami spółki (M. B. (1) i B. B.) A. B. (1) lub kierownikami działów i tylko dokumenty związane z zatrudnieniem były przysyłane do zainteresowanej spółki, celem podpisania. Z niekwestionowanych ustaleń wynika też, że zainteresowani wykonywali czynności sprzedawcy w prowadzonym przez spółkę (...) sklepie (...) w S., zajmowali się doradztwem klientom, wykładaniem i odbieraniem towarów. Nie można uznać, że były to prace sezonowe, doraźne czy też okresowe, które uzasadniałyby prace tymczasowe.

Zaskarżone decyzje rozstrzygają o tytule podlegania ubezpieczeniu społecznemu każdego z zainteresowanych w spółce (...), co jednocześnie oznacza, że spółka jest płatnikiem składek. Pewne jest, że art. 4 pkt 2a ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 104 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, art. 9 ustawy z 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy oraz art. 85 ust. 4 ustawy z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, służą wyłonieniu osoby obowiązanej do opłacenia składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń (...). Rola tych przepisów ma charakter wtórny względem ustalenia tytułu prawnego, rodzącego obowiązek zapłaty należności. Zasadnicze znaczenie ma zatem ocena skuteczności podstawy prawnej ubezpieczenia. Wynika również z tego, że Sąd pierwszej instancji mógł naruszyć wskazane przepisy tylko w sytuacji, gdy w spornym okresie zainteresowanych w sprawie zleceniobiorców i spółkę (...) nie łączyłyby umowy zlecenia (umowy o pracę). Taka sytuacja w rozpoznawanej sprawie nie ma miejsca.

Odwołanie się apelującego do Konstytucji RP ma zabarwienie stronniczości. Skarżąca postrzegając, że zastosowanie przez ZUS przepisu art. 83 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych pozostawało w opozycji do art. 2 w związku z art. 7 i art. 22 Konstytucji RP. Szczególne znaczenie w tym wywodzie prawnym ma wyrażona w art. 7 Konstytucji RP zasada, zgodnie z którą ograniczenie wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny. Apelująca uważa również, że powodem wydania zaskarżonej decyzji była potrzeba wyegzekwowania zaległych składek. Nie uwzględnia jednak, że w prawie ubezpieczeń społecznych znaczenie ma wyłącznie absolut normatywny. Oznacza to wyłącznie tyle, że spełnienie obowiązku przez zainteresowaną spółkę (...) czy (...). nie stanowiłoby wykonania powinności w zakresie ubezpieczenia społecznego w sytuacji, gdy to spółka (...) była płatnikiem składek. Przepisy tego prawa nie przewidują bowiem wykonania zobowiązania przez osobę trzecią. Tak więc supozycja poczyniona przez odwołującą się o przyczynie wydania decyzji jest bez znaczenia dla oceny prawidłowości zaskarżonych decyzji. Optyka, którą kieruje się apelująca ignoruje, że zasady konstytucyjne nie skupiają uwagi wyłącznie na podmiotach prowadzących działalność gospodarczą. Konstytucja RP w równym stopniu chroni pozostałych uczestników obrotu prawnego. W przepisie art. 67 stwierdzono, że obywatel ma prawo do zabezpieczenia społecznego w razie niezdolności do pracy ze względu na chorobę lub inwalidztwo oraz po osiągnięciu wieku emerytalnego. Uwzględniając, że wartość odprowadzonych składek na ubezpieczenie emerytalne ma wpływ na wysokość przyszłej emerytury, jasne staje się, że zasada wolności działalności gospodarczej nie ma charakteru bezwzględny. Musi ustąpić w sytuacji prowadzącej do pomniejszenia uprawnień obywatelskich. Wskazane zasady konstytucyjne z reguły nie wykluczają się. Jednakże w razie konfliktu (w

zindywidualizowanym stanie faktycznym) rolą sądu jest wartościowanie przeciwstawnych dóbr i wybór tego, które ma w jednostkowym stanie faktycznym charakter dominujący. Zabieg ten mieści się w granicach demokratycznego państwa prawa, które ma urzeczywistniać zasady sprawiedliwości społecznej (art. 2 Konstytucji RP). Pewne jest również, że w tym wypadku Zakład Ubezpieczeń Społecznych a także sądy powszechne działają na podstawie i w granicach prawa (art. 7 Konstytucji RP).

Reasumując, Sąd Apelacyjny stoi na stanowisku, że umowy zlecenia (umowy o pracę) zawarte przez zainteresowanych w sprawie a (...) Spółką z o.o. ((...)) były nieważne z uwagi na dyspozycję przepisu art. 58 § 1 k.c., a to oznacza, że stosunek ubezpieczeniowy łączył ich ze spółką (...) i to ten podmiot jest zobowiązany do opłacenia składek.

Z tych przyczyn na mocy art. 385 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w pkt I wyroku.

Nie zasługuje na uwzględnienie zażalenie zainteresowanego syndyka masy upadłości (...). Rozstrzygnięcie o kosztach zastępstwa procesowego Sąd pierwszej instancji oparł na przepisie art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przedmiotowa zasada, będąca odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu, w ocenie Sądu, znajduje zastosowanie w przedmiotowej sprawie, albowiem mając na uwadze całokształt okoliczności obciążenie strony przegrywającej – spółki (...) – kosztami procesu na rzecz zainteresowanego, byłoby w danym wypadku niesłuszne lub wręcz niesprawiedliwe. Przepis art. 102 k.p.c. pozostawia sądowi orzekającemu swobodę oceny, czy fakty związane z przebiegiem procesu, jak i dotyczące sytuacji majątkowej i życiowej strony stanowią podstawę do nieobciążania jej kosztami procesu. Do kręgu wypadków szczególnie uzasadnionych należą zarówno okoliczności związane z samym przebiegiem procesu, jak i leżące na zewnątrz. Całokształt okoliczności, które mogłyby uzasadniać zastosowanie tego wyjątku, powinien być przy tym oceniany z uwzględnieniem zasad współzycia społecznego. Podkreślić również należy, iż rozpoznawana sprawa jest jedną z kilkunastu spraw z odwołania spółki (...) z udziałem zainteresowanego syndyka masy upadłości (...). Sprawy te są niemal identyczne pod względem okoliczności faktycznych i prawnych. Nie można też abstrahować od faktu, iż spółka (...), niezależnie od własnych zaniedbań, w zakresie zawieranych umów przekazujących pracowników, padła ofiarą nieuczciwych praktyk firm obiecujących obniżenie obciążeń z tytułu składek. Podkreślić też należy, iż postawa procesowa żalącego się w niewielkim stopniu przyczyniła się do wyjaśnienia sprawy, a skarżący przychylił się w pismach procesowych do stanowiska organu rentowego. Nakład pracy pełnomocnika syndyka masy upadłości (...), sprowadzający się do sporządzenia kilku pism procesowych, będących powieleniem stanowisk w innych sprawach, także ma znaczenie w zakresie odstąpienia od obciążania kosztami zastępstwa procesowego.

Z przyczyn wyżej wskazanych, zażalenie jako nieuzasadnione na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. podlegało oddaleniu.

Argumenty przytoczone w części dotyczącej oddalenia zażalenia na rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji, w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego, pozostają aktualne także co do odstąpienia przez Sąd Apelacyjny od obciążania tymi kosztami spółkę (...) za postępowanie w drugiej instancji (art. 102 k.p.c.).

O wynagrodzeniu na rzecz kuratora spółki (...) orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. w związku z § 1 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej. Za podstawę ustalenia wysokości wynagrodzenia Sąd przyjął, kierując się przede wszystkim nakładem pracy kuratora w postępowaniu przez Sądem drugiej instancji, wynagrodzenie jak za jedną sprawę, chociaż w niniejszym postępowaniu były rozpoznawane odwołania od kilku decyzji. W ocenie Sądu Apelacyjnego, przyznanie kuratorowi tytułem wynagrodzenia kwoty stanowiącej iloczyn połączonych spraw byłoby w rozpoznawanej sprawie nieuzasadnione.

Mając powyższe na względzie apelację oraz zażalenie Sąd Apelacyjny uznał za bezzasadne i dlatego też na mocy wskazanych wyżej przepisów orzekł jak w wyroku.

SSA Teresa Suchcicka SSA Alicja Sołowińska SSA Dorota Elżbieta Zarzecka